

05-06/22

žlutý

Ž

**NEJVĚTŠÍ HUMANITÁRNÍ
POMOC V EVROPĚ**

**KAŽDOU JÍZDOU
POMÁHÁTE S NÁMI
DĚKUJEME**

Dvouměsíčník Žlutý je zdarma k dispozici
na autobusových a vlakových linkách RegioJet
a na pobočkách RegioJet a STUDENT AGENCY

|| REGIOJET

V létě opět vlakem do Chorvatska

jízdenka už
od 590 Kč

vlakem do
Chorvatska

EDITORIAL

vlakové soupravy mířící na jih. Je to taková naše česká tradice, odjíždět v létě na Jadran. „Crni rižoto i pivo, molim,“ to se naučíte hned první večer. A protože vás cestou tam ani zpět nečeká únavné popojíždění v kolonách za volantem, můžete rakiju vesele popíjet i s novými přáteli ze sousedního kupé.

Milí cestující,

víte, že Evropané mluví více než 250 různými jazyky? I na starém dobrém kontinentu se vyplatí umět aspoň jeden cizí jazyk pořádně. Proto nabízíme osvědčenou kombinaci dovolené a výuky na některém z našich báječných jazykových pobytů. O své zkušenosti z kurzů se dělí hlavně studenti, ale ve skutečnosti na věku vůbec nezáleží. Stačí jen chtít udělat něco pro sebe.

V Chorvatsku jsou Češi jako doma, proto máme radost z každé vyprodané

Mám rád tento čas plný plánů a vysněných dovolených. Klidně můžete začít výlety po Česku, které křížují naše vlaky i autobusy všemi směry. Máme tady snad úplně všechno, kromě moře a velehor. A za těmi vás rádi dovezeme my. I cesta dlouhá tisíc mil začíná prvním malým krokem, tak vstávat a vzhůru za dobrodružstvím!

Šťastnou cestu přeje

Radim Jančura

Dvouměsíčník Žlutý 05-06/22; MK ČR E 21334
Vychází 1. 5. 2022 v Brně

Vydavatel: STUDENT AGENCY k.s.,
Dům pánů z Lipé, nám. Svobody 17, 602 00 Brno
IČ 25317075

Uvítáme vaše připomínky a náměty,
které můžete zasílat na e-mailovou adresu:
zluty@studentagency.cz

Šéfredaktorka: Marta Dlouhá
Redakce: Barbora Janečková
Jazyková korektura: Lucie Endlicherová
Inzerce: Ondřej Žiška,
media@studentagency.cz
Návrh layoutu: Ráďa Dočkal
Grafické práce a sazba: Marta Dlouhá
Obálka: Marta Dlouhá

VYHODNOCENÍ SOUTĚŽÍ z 01-02/22

o 3 knihy DOBRODRUH Z PANELÁKU

JAK SE JMENOVAL LUKÁŠŮV PRŮVODCE
AMAZONSKÝM PRALESEM?

b) Hector

Pěkné čtení přeje výhercům:

Erik Chodorčuk, Bardejov
Zuzana Tipková, Liberec
Jiří Hovorka, Praha

o 3 rodinné vstupenky do ZOO BRNO

DRACENA GUYANSKÁ JE PRO POHYB
VE VODĚ PŘÍZPŮSOBENA OCASEM
A TAKZVANOU MŽURKOU. JE TO:

a) blánitě třetí víčko, které chrání oko

Gratulujeme těmto výhercům:

Eva Vonková, Brno
Zdeněk Procházka, Val. Meziříčí
Irena Mikulová, Vyškov

Milí čtenáři, budeme rádi, když na adresu zluty@studentagency.cz zašlete své fotografie z cest žlutým vlakem či busem nebo těch, na kterých vás doprovázel náš žluťák. V předmětu uveďte FOTO. Můžete se těšit na malou pozornost z naší redakce. Zasláním fotografie a textu dáváte souhlas k jejich uveřejnění.

o 3 knihy VĚŽE – příběh 11. září

JAK ZNÍ ANGLICKÝ NÁZEV
SVĚTOVÉHO OBCHODNÍHO CENTRA?

World Trade Center

Krásné knihy posíláme výhercům:

Jana Chudíková, Vnorovy
Michal Dorica, Třinec
Kristýna Hegrová, Olomouc

OHLAS

*Dobrý den,
u linky do Chorvatska jsem jako
pamětník tohoto spoje uváděl svou
vzpomínku na cestu do Splitu v roce
1964 a věřil, že si najde zákazníci
i v dnešní době. Jsem rád, že se to
vyplnilo a osobně se těším na cestu
i v roce 2022...*

Petr Keller, Liberec

Téma čísla:

STARÝ DOBRÝ KONTINENT

4 | CESTOVÁNÍ

NA CESTÁCH I NA VLNÁCH S PETREM VOLDÁNEM

Známý reportér Českého rozhlasu knižně shrnuje 26 let své
zpravodajské kariéry.

18 | CESTOVÁNÍ

ALBÁNIE

Navzdory všem lockdownům objevuje Kamila Hrubá Balkán.

36 | CESTOVÁNÍ

POUTÍ K BRANÁM ORIENTU

Nicolette Havlová se vydala pěšky z Havírova až do tureckého Istanbulu.

42 | LIFESTYLE

VŠECHNO, CO DĚLÁME, MÁ VLIV NA CELÝ SVĚT

Dokumentaristka Celine Cousteau hostem v Hausbotu Petra Horkého.

67 | REISEN MIT REGIOJET | TRAVEL WITH REGIOJET
AUSFLUGSTIPPS | TIPS FOR A TRIP

NA CESTÁCH I NA VLNÁCH S PETREM VOLDÁNEM

S největší pravděpodobností čtete tyto řádky při některém ze svých putování republikou nebo za její hranice. A spolu i nadále na cestách zůstaneme. Během dlouholeté novinářské, vlastně převážně rozhlasové kariéry jsem se totiž „narajzoval“ dost.

TEXT: Petr VOLDÁN • FOTO: Petr VOLDÁN, archiv Petra Voldána

Šestadvacet let jsem po republice i do světa vyrážel s rozhlasovým mikrofonom z budovy na pražské Vinohradské ulici. Spolupráce se štábem ČT Ostrava mi navíc umožnila dosud připravit i deset cestopisně fejetonových sérií televizního pořadu Postřehy odjinud.

Koho jsem potkal, co jsem viděl, leccos i zkusil a mnohé zažil
Zvu vás na cestu světem i naší vlastí – nabízím listování cestopisem, který ale klasickým cestopisem asi není. A připojím pár úvah na téma, jak dostat do rozhlasu, který nemá obrázky, barvitě zážitky nebo vůně a jak nakonec plastickému výsledku nesmírně pomáhá zvuk. Naopak – u knihy jsem stál před úkolem dostat mezi řádky právě onen zvuk, abyste moje příběhy v duchu i slyšeli. Nesnadná vize. Ale nakonec se všechno dohromady v knize propojilo. Těší mě ohlasy některých

čtenářů, že při chvilích čtení takřka moje příběhy slyší.

Podle názvu ale nečekejte nic od vody nebo snad jen od moří nebo oceánů. I když – příběh setkání státníků Bushe a Gorbačova na Maltě se odehrával na lodích na rozbourené hladině. Také unikátní dům, za kterým je světově uznávaný Jan Kaplický, stojí ve Walesu moři na dohled. A rovněž z ledoborce na ledoborec jsem „přestupoval“ po fošně nad ledovým příkrovem Severní mořské cesty. Teď ale společně jedeme vlakem nebo autobusem a já se vlastně jako novinář a zpravodaj v Londýně i Moskvě stálý a tudíž víceletý nebo v dalších zemích tzv. zvláštní, pohyboval za setkáními nebo událostmi snad vším, čím se dá.

Autem afghánskými průsmyky Hindúkuše nebo v Londýně na party ke královně, lanovkou za Buddhou

Wales – ráj milovníků parních vlaků z celého světa. Kdo by odolal možnosti stát se na chvíli pomocníkem mašinfíry

či Dalím, stejně jako na střechu Národního divadla. Pěšky podél kolejí s raketou na kosmodromu Bajkonur,

hoře Pilatus ve Švýcarsku, dokonce jako topič jsem se projel „párou“ ve Walesu.

Stoupat po schodišti do pokoje, kde se doslova formovala historie námořní plavby, to byla ta chvíle pro vlnu emocí.

s koněm, co táhl na provaze výletní loď ve Walesu a v holínkách i v tunelech metra v Praze. Vlakem jsem se vypravil za kočkami do petrohradské Ermitáže, nejstrmější železnici světa jsem vyšplhal do království draků na

Napadá mě, že nakonec možná nebude špatné zůstat na chvíli i ve spojení s „vlnami“. Dokonce těmi mořskými a bude to na téma z podtitulu knihy – co jsem viděl a zažil. A přidám, jak někdy pomůže náhoda. Příběh Titaniku asi moc podrobně připomínat nemusím. I když zaběhané klišé, spojující pojmenování lodi automaticky s katastrofou, nemám moc rád. V Belfastu, kde gigantické plavidlo postavili, se totiž snažili mistři mnoha oborů dát ces-

Kontrasty Čukotky – vrtulník, který zase odletí, a les sobího paroží, který je tu stále

Jižní Korea – v kavárně Bořka Šípka

tující loď na tehdy špičkové úrovni. Včetně šéfkonstruktéra. A teď si představte, že přijedete do hlavního města Severního Irsku a v infocentru automaticky sáhnete po několika informačních brožurách o Belfastu. Co kdyby v nich byla nějaká zajímavost, která podnítí novinářský hlad po méně známých kuriozitách?

Světě, div se, povedlo se. Mezi řádky nabídek k ubytování byla zapadlá větička: „A v tomto penzionu bydlel jeden ze stavitelů Titaniku Thomas Andrews.“ Musel jsem si to přečíst hned několikrát. Potom už to šlo rychle – mapa města (navigace byla tehdy ještě novinkou), setkání se štábem České televize Ostrava a byli jsme ve viktoriánském domě poblíž Queen's University v Belfastu.

Nevím, jestli to míváte stejně, ale ve chvílích neobyčejných slýchávám i tlukot vlastního srdce. Stoupat po schodišti do pokoje, kde se doslova formovala historie námořní plavby, představovat si na místech, která šéfkonstruktér Titaniku obýval, jak mu hlavou probíhaly obrazy podoby obřího plavidla, to byla ta chvíle pro vlnu emocí. Podobnou jsem pak prožíval i na radnici v Belfastu, kde mi tehdy v koupelně starosty ukázali dřevěné obložení stěn, kulatá okénka a další detaily shodné s těmi na Titaniku. Vyrobili je totiž ti samí řemeslníci, kteří se podíleli na stavbě parníku...

Na některé reportážní cesty se novináři vydávají „protože“. Tak je pojmenovaná i jedna z kapitol mé

knihy, popisující výpravy, protože se někde něco dělo nebo událo. Například – protože tady bydlel Robinson, protože chléb je doma všude, protože

nejen sám nevybírám, natož aby se na mě vydával rád. Už jen to slovo válka – a v těchto měsících s naléhavou syrovostí tím spíš – vyvolává určitě nejen ve mně vnitřní odpor. Jenomže realita se někdy zkrátka nelze vyhnout.

Ze třinácti aut nás nakonec do cíle dovezlo jen osm.

Přejížděli jsme mosty z kulatých nespojených klád, které bych se dnes bál i přejít.

Gagarin se mi propojil s Burianem a protože v Afghánistánu bude válka. Právě posledně jmenovaná cesta patřila mezi ty, které si novinář

Na podzim roku 2001 se schylovalo k válce v Afghánistánu. S mnoha kolegy zahraničními zpravodaji jsem tehdy několikrát cestoval do Tádžikistánu, do těsného sousedství neklidné země. A při jedné

z reportážních cest najednou padla nečekaná nabídka. Mohli jsme se v menší mezinárodní skupině vydat přímo na území Afghánistánu.

Kulaté čluny jsou vietnamskou raritou. Ovládat „ošatky“ na vodě není jen tak

SOUTĚŽ o 3 knihy Na vlnách s Petrem Voldánem

VE KTERÉ KAPITOLE KNIHY AUTOR
ODPOVÍDÁ NA OTÁZKU, PROČ STOJÍ
LOUTKÁŘI PO PÁS VE VODĚ?

- a) Cesty na setkání
- b) Cesty zvědavé
- c) Cesty za zvukem

Knihu získají autoři správných odpovědí, které přijdou jako 30., 50. a 70. v pořadí.

Své odpovědi se jménem, poštovní adresou a telefonním číslem posílejte na soutez-zluty@studentagency.cz do **30. 6. 2022**. Do předmětu e-mailu napište **NA VLNÁCH**.

NA VLNÁCH S PETREM VOLDÁNEM

Koho jsem potkal, co jsem viděl, leccos zkusil a něco zažil – to je motto knihy, do které dlouholetý rozhlasový zpravodaj a spolupracovník ČT shromáždil postřehy, zážitky, setkání i úvahy z cest po světě i u nás doma. Podtitul knihy, oceněné nominací mezi pět nejlepších cestopisů roku 2021 v soutěži o Cenu Hanzelky a Zikmundy, napovídá, že čtenáře čeká výprava, kterou autor sestavil pro nakladatelství JOTA poté, co vnímal cesty kolem světa ušima, očima i srdcem. www.jota.cz

Sice prý jen na krátký čas a pouze kousek za hranice. Nakonec nám ale neplánovaně zprostředkovali cestu konvojem rozpadajících se aut nejrozumnějších značek až na vojenské letiště Bagrá, nějakých 60, možná 70 kilometrů od hlavního města Kábulu. Pod ochranou jednotek „Severní aliance“, uskupení, které bojovalo v Afghánistánu za podpory Američanů, jejich spojenců a Ruska proti Al-Káídě a Tálibánu, jsme projeli (nedlouho po útocích 11. září 2001 v New Yorku) necelých 400 kilometrů přes předhůří Hindúkůše až k letišti.

Nemám tu prostor popsat všechno, co je možné při takové cestě zažít. Asi stačí pro ilustraci pár útržků

z kapitoly, kterou v knize věnuji jedné ze svých nejpozoruhodnějších novinářských výprav. Ze třinácti aut nás nakonec do cíle dovezlo i po opravách jen osm. Přejížděli jsme mosty z kulatých nespojených klád, které bych se dnes bál i přejít. Kolem konvoje se odehrávaly přestřelky, zbraně za sebou tahali i kluci, kteří byli menší než jejich výzbroj.

Zjistil jsem, že všudypřítomný písek nemá jen podobu, jakou známe z dětských pískovišť a že spatřit tvář afghánské ženy skrz mřížky burky, zahalující celou postavu, je nemožné. A přesvědčil jsem se, že ani kulisy nádherné přírody jak z pohádek Tisíc a jedna noc nikterak nezjemní mrazení v zádech z reality, že je kolem

válka. Stejně tak nezaplaší neobyčejně tísnivý dojem z konfrontace se světem žen za tkanými mřížemi.

K zážitkům z Afghánistánu a doteku s válkou se vracím pokaždé s myšlenkou na španělského spisovatele a novináře Ramóna Goméze de la Sernu. Na výstižnější shrnutí pocitu z jakéhokoli válečného regionu, než je jeho metafora „Kulomet zní jak psací stroj smrti“, asi nikdy nepřijdu...

Než se dostanu ke konci našeho cestování novinářskými setkáními, zážitky i prožitky nebo osobními zkušenostmi (protože rád si věci vyzkouším na vlastní kůži), zmíním už jen pár témat z knihy. Týkají se našich českých stop ve světě. Vysloveně je jako patriot vyhledávám, protože jsem zjistil, že jsou mnohé, o kterých toho mnoho nevíme. Nebo vůbec nic.

Třeba o osudu Pavla z Kravař, husity, který byl za šíření učení Jana Husa upálen v St. Andrews na východě Skotska. Příliš se neví ani o tom, že na Maltě, kde žila řadu let Adina Mandlová, vlastnil její přítel doktor Herbert Messina-Ferrante bustu ženy, kterou herečka vytvořila, když se před tím v Anglii učila sochařskému řemeslu. Mimochodem, držet v ruce přístroje s iniciálami AM a promítat si u toho v hlavě napří-

Afghánistán – ojedinělá příležitost ke kradmé fotografii ženy v bílém

klad scény Adiny Mandlové s Oldřichem Novým z filmu Kristian, to je úžasný zážitek.

Hodně pyšný jsem byl například i na jihokorejském ostrově Jeju v Glass Castle Theme Parku. V kavárně Bořka Šípka. Jeho ušatá křesílka a taburetky ze skla jsem obdivoval nejen já. A moje předchozí setkání s výjimečným umělcem tak dostalo další rozměr. Podobně tomu bylo při putování po stopách manželů Zátokových v Helsinkách, při setkávání se a rozhovorech s pěvkyní Dagmar Peckovou postupně v Londýně, Moskvě nebo Bruselu. Ale víc už se dozvíte v knize. Budu rád, když vám při čtení budou v hlavě maličko znít i různé zvuky. #

PETR VOLDÁN

V Československém a později Českém rozhlasu působil už od dob studií žurnalistiky na UK. V průběhu 26 let byl i stálým zpravodajem v Londýně a Moskvě a procestoval řadu dalších zemí. 12 let byl asistentem v EP v Bruselu. Natočil deset sérií pořadu Postřehy odjinud s týmem ČT Ostrava. Petr Voldán na IG nebo FB.

Prázdniny, na které se nezapomíná.

**Hledáte, jak vyplnit dítěti letní prázdniny?
Máme pro vás skvělý tip.
Jazykový kurz s delegátem!**

**Vaše dítě se zdokonalí v cizím jazyce,
užije si sluníčka, moře a naváže nová přátelství.**

jazykovepobyty.cz
Naskenuj mě

Slovenská lidová majolika má čtyři základní vzory – pestrý, zelený, habánský a modrý

Z původních elektrických pecí funguje jediná. Ostatní čekají na rekonstrukci

MODRANSKÁ MAJOLIKA

– řemeslo s nejistou budoucností

Na úpatí Malých Karpat v západoslovenské Modře si hýčkají staletý poklad. Devítitisícové město má asi nejvíc umělců na obyvatele z celé země, a dělají tu navíc skvělé víno. Pozornost ale stále víc přitahuje ruční výroba bíle glazované keramiky neboli majoliky. Po rocích úpadku se zdejší zkušení mistři znovu vracejí i k výrobě velkých výstavních kusů.

TEXT a FOTO: Ladislav NOVÁK

Oliver sedí za hrnčířským kruhem a z hliněné hroudy vytahuje do výšky takzvanou kachlicu. Během několika minut z ní vymodeluje asi čtyřicet centimetrů vysokou sedláckou vázu. Dlaněmi přenáší do materiálu přesně odměřenou sílu. Tlak kombinuje s citem.

K takovému mistrovství je třeba pokora, ochota učit se z vlastních chyb a dlouhé roky zdokonalování. „Kolik času za tím člověk sedí, tolik mu pak kruh vrátí,“ říká osmapadesátiletý džbánkař a do modrých džbínů si utírá prsty umazané od hlíny. V místnosti sedí sám. Z hrnčířské dílny vyzařuje opotřebovaná a oprýskaná krása, kterou jí vtiskly tisíce hodin poctivé práce.

Váza bude vysychat dva až čtyři týdny. Po vypálení v elektrické peci dostane bílou glazuru a zamíří

k malířkám. Majoliku zdobí hlavně květinové ornamenty vyvedené v pestrých barvách nebo v takzvané habánské variantě bez kdysi drahé červené. V nabídce jsou i čistě modré nebo zelené dekory.

Malířka Alena už majoliku zdobí 44 let. Práce jí kdysi učarovala a za jinou by neměnila. Vysvětluje mi, že si propracované obrazy často ani nepředkresluje. Rozkvetlé vzory maluje z hlavy a podle intuice. „Dostanu džbán nebo vázu a pustím kreativitu na špacír. Samozřejmě ale dodržujeme dekory a zásady starých vzorů.“

Malíř podle Aleny pozná svou tvorbu, i kdyby na ni narazil na druhém konci Slovenska. Každý má specifickou malbu. Skoro jako by se tahy štětce podepisoval. Alena už na svá díla narazila například v hotelu na dovolené ve Vysokých Tatrách.

Malířka Alena už v majolice pracuje 44 let. Svou práci by za jinou nevyměnila

Oliver se vyučil před 40 lety. První půlrok ho mistr káral, že tvoří vykopávky...

Přetvoření hlíny do malovaného hnku nebo misky vyžaduje péči a čas tak ve výrobně Slovenské lidové majoliky běží pomalu. I proto je problém sehnat nové zaměstnance, vysvětluje mi manažerka Miriam Fuňová. V rychlé době má totiž stále méně lidí předpoklady, aby trpělivě a dlouhodobě seděli nad prací. Oliver se svěřuje, že dlouho dělal chyby. Než se řemeslo naučil, mistr ho káral, že jeho tvorba připomíná archeologické vykopávky. Ještě tak pět, deset let budou pracovat starší mistři. Mezi tím je třeba najít mladé lidi s láskou k řemeslu. Studenty uměleckých škol sice hrnčířský kruh přitahuje, málokdo se ale chce věnovat sériové výrobě, dodává Oliver.

K práci hrnčíře je třeba trpělivost a ochota učit se z vlastních chyb, říká Oliver

Podniku se v posledních letech podařilo získat zpět prestiž. Za minulého režimu bylo důležité vyrábět ve velkém a hlavně v sedmdesátých letech kvalita upadala. Teď mají hrnčíři a malířky čas na velké zdobené vázy nebo zakázky na míru pro místní vinařství.

Miriam říká, že pro starší generace byla keramika často jen dekorací. Zdobené talíře visely na zdech a padal na ně prach. Modranská majolika chce lidem připomenout, že jejich produkty se mají používat. Z poctivě vyrobené misky totiž podle Miriam chutná nejvíc. #

LADISLAV NOVÁK

Zpravodaj ČRo na Slovensku, v Rakousku a Maďarsku, bydlí v Bratislavě. Před nástupem do zpravodajství se věnoval univerzitním tématům na Radiu Wave. Studoval politologii, vedl studentskou televizi. Za reportáž o dopadech pandemie na přeshraniční vztahy získal Česko-německou novinářskou cenu.

ZÁPISNÍK ZAHRA NIČNÍCH ZPRAVODAJŮ

Rozhlasový magazín, který nemá v českém éteru obdobu. Nabízí nové pohledy na známé dějiny, povídání o obdivuhodných příbězích a osudech ze všech koutů planety. Každou neděli v 9 h.

radiozurnal.cz nebo **aplikace MUJROZHLAS**

RAKOUSKO
Korutany, Heiligenblut

V Alpách levněji než v Krkonoších!

V našem novém horském hotelu Wallackhaus v rakouských Alpách v nadmořské výšce 2304 mn.m.

V létě na nejvýše položené silnici v Rakousku Grossglockner Hochalpenstrasse, v zimě přímo na sjezdovce.

- cena od 40 EUR/osoba s polopenzí
- Pilsner Urquell 0,5l za 2 EUR
- Wellness zdarma

Naše další hotely
v ČR a Rakousku
najdete na zde

regiojethotels.cz

hotel Vidly

od 560 Kč osoba s polopenzí

V nejkrásnější části Jeseníků mezi slavnými lázněmi Karlova Studánka a Jeseník. Užijte si nedotčenou přírodu Jeseníků a nejčistší vzduch ve střední Evropě

Naše další penziony a chalupy

Penzion Habánský dům

JIŽNÍ MORAVA, DOLNÍ VĚSTONICE

od 320 Kč osoba

Uprostřed Pálavských vinic, v ráji pro cyklisty, milovníky vína či odpočinku. Ideální místo pro poznávání krás jižní Moravy.

Chalupa Bílý Dvůr

KRKONOŠE, RUDNÍK

od 350 Kč osoba

Stylová chalupa s unikátní hospůdkou v podhůří Krkonoš.

Chalupa Gerlitz

RAKOUSKO, KORUTANY

od 300 Kč osoba

Ideální místo pro klidný odpočinek mimo civilizaci, uprostřed lesů a hor ve výšce 1700 mn.m. Přímo u sjezdovky.

My jsme RegioJet: káva a voda zdarma a pivo za pusu.

ALBÁNIE

– zatím neobjevená divoká část Evropy

Lockdowny se nedají vydržet věčně. Netrvá dlouho a toulavým duším se začínají zapalovat lýtka při vzpomínkách na cesty do světa. Srdce to táhne ven, a tak dáváme dohromady partu stejně naladěných lidí a vydáváme se vstříc Balkánu.

TEXT a FOTO: Kamila HRUBÁ

Že jsou zavřené hranice? Ano – ale ve skutečnosti nejvíce na internetu a v televizi. Nám se vyplácí odhodlání a díky nebojácnému řidiči, který se nezalekne ani podmračených hraničářů, ani nejostřejších balkánských zatáček, zakrátko slavíme příjezd k první zastávce na naší cestě – Ohridskému jezeru, jímž prochází hranice mezi Severní Makedonií a Albánií. Zde máme možnost se adaptovat na vřelost a bujarost místních lidí a už první večer se účastníme místní tancovačky s albánskou kapelou.

Druhý den ráno už nás čeká přejezd na jih země, odkud plánujeme projet Albánií až na sever. Po cestě se nám otevírají výhledy na hory i moře. Krása místní krajiny mě překvapuje a divím se, že Albánie ještě není na seznamu nejoblíbenějších turistických destinací. Sice má pověst jakési divokosti s nádechem nebezpečí, my se ale na vlastní kůži přesvědčujeme, že místní lidé mají velké srdce

a s časem ani stresem si moc hlavu nelámou. Co nám pak může chybět k cestovatelské idylce?

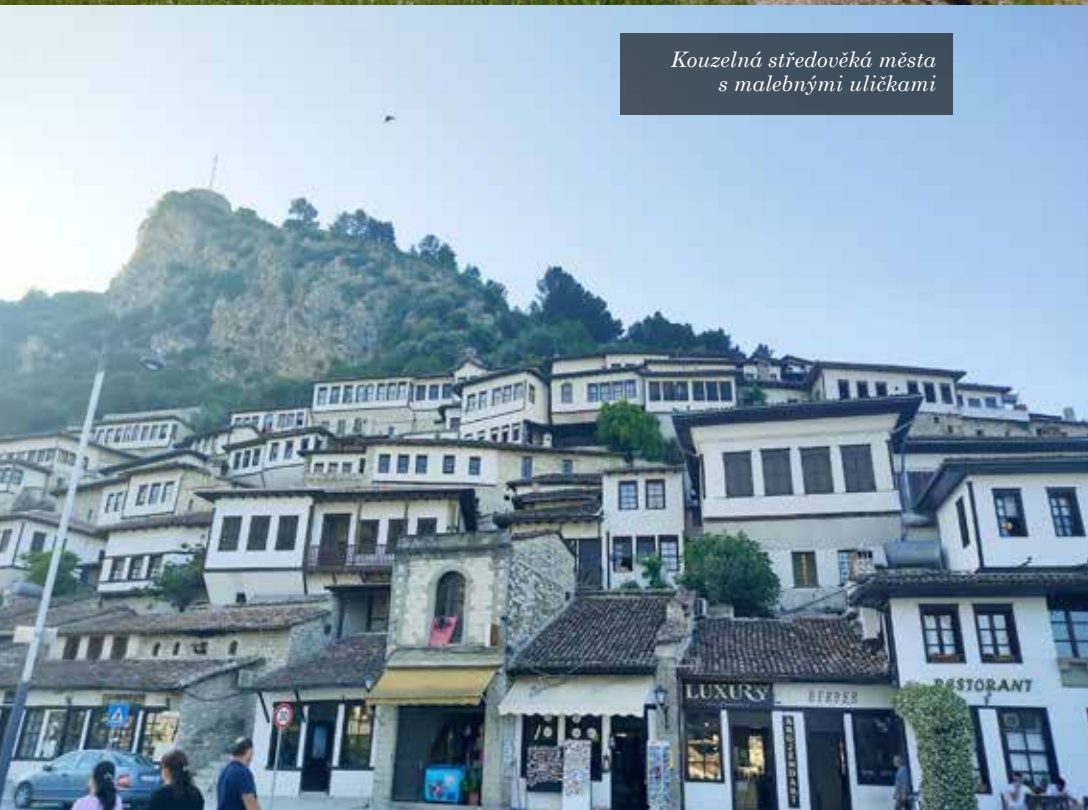
Kolem města Sarandë se kocháme mořem. Pár zájemců o historii se vydává do nedalekého Butrintu, kde se nacházejí antické památky včetně starého amfiteátru. Odsud je to do Řecka co by kamenem dohodil. My ale Řekům jen zvesela zamáváme a vydáváme se na cestu napříč Albánií. Pozdravy posíláme i italským přátelům přes Otrantský průliv, který nás dělí od na dohled vzdálené Apulie rozkládající se na pomyslném podpatku Apeninského poloostrova.

Veliká překvapení pro mě mají připravená albánská historická města. Jedním z nich je Gjirokaster. Šplháme na kopec k hradu, bloudíme malými středověkými uličkami a necháme se hostit v místním stylu. Je také třeba dívat se pod nohy a nezakopnout o některou z mnoha želv procházejících se ulicemi města

Stinné uličky se proplétají ve svazích historického města Berat

V národním parku Theth se vyplatí dopřát si čas na výlety překrásnou přírodou

Kouzelná středověká města s malebnými uličkami

nebo schovávajících se nenápadně v krunýři na okrajích cest. Všimám si, že oblíbeným nápojem místních je káva. Není divu. Ta albánská chutná skutečně výtečně! Navíc je podávána na nádherně zdobených tácech. Usadit se s takovou lahodou pro chuťové buňky, oko i duši před kavárnu s ohromně vstřícnou usměvavou obsluhou a sledovat dění okolo má své velké kouzlo. Historie tu v pozadí za každodenním šumem doslova dýchá. Dozvídám se například, že na albánském území se v Dodoně nachází věštírna ještě o dva a půl tisíce let starší než ta slavná v Delfách.

Protože území Albánie od patnáctého až do počátku dvacátého století ovládali Osmani, je zde cítit silný vliv islámu. Za těchto dob bylo vytlačováno křesťanství a dalo by se i říci, že Albánie oproti ostatním zemím Evropy zůstávala o něco pozadu. Dnes se více než polovina populace prohlašuje za muslimy. To ale nebylo možné mezi lety 1967 a 1990, kdy byla pod vládou komunistického režimu veškerá náboženství zakázána a Albánie se stala oficiálně první ateistickou zemí v dějinách.

Abychom vstřebali nové dojmy i informace, vydáváme se trochu zchladit, a to hned skoky do ledové vody v řece. Dostatečnou hloubku má totiž voda přímo v Modrém oku – mimořádně hlubokém prameni, odkud vyvěrá voda o stabilní teplotě deset stupňů. Nikomu se dosud nepodařilo

proniknout až k samotnému zdroji, a tak tento přírodní úkaz připomínající při pohledu shora modravé lidské oko, nadále zůstává záhadou.

Pod vládou komunistického režimu byla veškerá náboženství zakázána a Albánie se stala oficiálně první ateistickou zemí v dějinách.

Skvělé koupání zažíváme i v termálních pramenech v Bënje, kde je teplota vody o poznání příjemnější, a kde si dokonce vybíráme z lázní v pěti jezírkách podle účinků na

Zajít si na kávu v Albánii má své kouzlo

Podzemní krasový pramen řeky Bistrica nazývaný Modré oko

zdraví. Místu na magičnosti přidává klenutý turecký most.

Na severu země nás uchvacuje národní park Theth. Nadšeně se vydáváme na pochod skrze medvědí teritoria až do samého srdce parku. Protože nás ale i v květnu překvapuje množství sněhu na kopcích, velice oceňujeme přívětivost a ochotu místního vesničana, který nás nenechává za tmy znavené dojet až do ubytování pěšky, ale pohotově nám u známého

zařizuje odvoz. Albánská horská hostina nám pak přijde ohromně k chuti a dodává sílu k objevování nádherných turistických stezek a dechberoucích vodopádů v okolí.

Po cestě zpět do domoviny si ještě dopřáváme výborné olivy v obchůdkách v menších městech s asijským nádechem, šálek výborné kávy, smlouvání a vřelé úsměvy místních. A je opět na nějakou dobu z čeho čerpat ☺. #

KAMILA HRUBÁ

Na svých cestách potkala srdečné lidi od Himálaje až po švýcarské Alpy. Skutečné bohatství pro ni znamenají zkušenosti a poznávání lidí. Jako své poslání vnímá tvoření mostů mezi různými světy. Ráda vás vezme s sebou na cesty do Nepálu, Indie a Tibetu nebo na kole po Evropě: kamila.opice@seznam.cz.

ŘEKNĚTE „ANO“ DOVOLENÉ NA KRKU

Věděli jste, že je Krk součástí Kvarneru, kde se setkávají pobřeží, ostrovy a hory? Mírné středomořské klima na jedné straně a krásné výhledy na okolní hory na druhé vytvářejí neuvěřitelnou harmonii přírody a poskytují úžasné zážitky.

Krk je v historických záznamech často nazýván „zlatým ostrovem“. Dobří a pracovití hostitelé vám rádi budou vyprávět zajímavé příběhy o místních zvycích, bohaté tradici a hrdě vyzdvihnou jedinečné chutě Krku; například odrůda vína žlahtina, krčský pršut, známé kvarnerské těstoviny šurlice s gulášem, domácí sýr a olivový olej nebo slavný sýrový dezert – presnac.

Možnosti pobytu v přírodě jsou četné; od pátrání po historických hradech a legendách spojených s krčským šlechtickým rodem Frankopanů až po prozkoumání více než 300 km cyklistických a turistických tras. Nejmenší jistě potěší množství adrenalinových aktivit na vodě, Edison zipline, akvária nebo návštěva unikátní jeskyně

Biserujca, Jert, Zgribnica, Vela plaža, Oprna, Punta Debij, Meline nebo Pesja – to jsou názvy některých z nejznámějších pláží na Krku. Myslíte si, že jsme vám tímto odhalili opravdu vše? Řekněte „ANO“ své dovolené na Krku a prozkoumejte zbývající skryté poklady na ostrově. #

www.krk.hr

FB: Visit Krk Island

PILATUS

– za draky i nejstrmější zubačkou světa

V samém srdci Švýcarska, kde se nížina začíná zvedat v majestátní Alpy, se za městem Lucern hrdě tyčí Pilatus – dračí hora. Obyvatelé Lucernu ji vnímají jako „svou domovskou horu“.

TEXT a FOTO: Kamila HRUBÁ

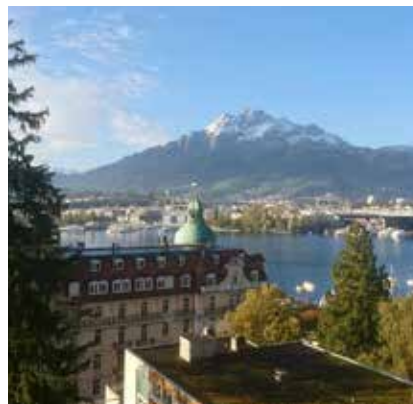
Legendy vypráví o dracích kroužících oblohou a chrlících oheň z tlam, na nichž se voží černí mágové. Jiné příběhy zmiňují krotké draky, kteří před příchodem zimy olizují sůl ze skal. Podle mýtu do skalní průrvy spadl Victor, muž, který směl údajně s draky strávit celou zimu, a ti mu dokonce na jaře pomohli při

Nejprudší železnice světa vás vyveze až do 2 132 m n.m.

cestě zpět... Dnes si s draky můžete zalétat v animované hře na samém vrcholu hory, v přízemí tamního hotelu, a navštívit je na vyhlídkové dračí stezce, odkud je možné se kochat dechberoucími výhledy na okolní skalnaté vršky, hřebeny nebo často i nadýchaná oblaka, která sice zakrývají krajinu pod nimi, ale zato skýtají rajskou podívanou.

Na dracích se sice na Pilatus již dlouho nelétá, ale pokud byste si nechali ujít překrásný horský výšlap do 2 132 m n. m., svézt se namísto toho můžete z přístavního městečka Alpnachstad světovou raritou – zubačkou, jejíž dráha má v nejstrmějším místě sklon 48 %, a je tudíž právem nejprudší železniční trať světa. Na obdivuhodnosti jí přidává fakt, že letos slaví 133 let od uvedení do provozu. Tak extrémní sklon neumožňuje využití běžného systému stojatých ozubených kol, jak ho známe například z Vysokých Tater. Proto bylo třeba vyvinout speciální technologii ležatých ozubených kol, která jednak

Hora Pilatus tyčí se přímo nad Lucernem

nedovolí vlakům sklouznout z prudkého kopce, jednak se převrátit. Ten jinde kvůli vysokým výrobním nákladům nenašel mnoho uplatnění. Dnes je dráha samozřejmě plně elektrifikovaná a na vrchol vás nové vozy dovezou během třiceti minut. V dobách minulých, kdy jízdenka stála až několiknásobek tehdejší průměrné měsíční mzdy, se však výlet protáhl na několik hodin i s čtyřicetiminutovou přestávkou na doplnění uhlí do parní lokomotivy.

V okolí Pilatu čekají na objevení další zajímavosti jako třeba visutá lanová kabina s horním patrem ve stylu kabrioletu vedoucí na vrchol Stanserhornu. Ani do Interlakenu

Sviště je často vidět i ze zubačky

není daleko – a odtud si můžete udělat třeba výlet pod severní stěnu legendárního Eigeru, a to rovnou nejmodernější lanovou dráhou světa. Nebo si zalétat s křídlem s pohledem na slavné velikány Jungfrau, Mönch a Eiger. Zkrátka a dobře věřím, že vás střední Švýcarsko chytne za srdce jako mě! #

ŠVÝCARSKÁ KONFEDERACE

Země bohatá na různé typy krajin. Turisty přitahuje jak svými horskými masivy, tak i nespočtem nádherných jezer a zajímavých historických měst. Hora Pilatus se nachází na pomezí Obwaldenu, Luzernu a Nidwaldenu, tří z dvaceti šesti švýcarských kantonů.

KAMILA HRUBÁ

V roce 2014 se vydala na rok do Nepálu a Indie jako dobrovolnice. Rok pracovala na konzulátu v Káthmándú. Ve Váránasí vystudovala učitelský kurz jógy. V současnosti napjatě čeká v Alpách, až se vrátí k průvodcování po své milované oblasti Himálaje. Vydejte se na cestu s kamila.opice@seznam.cz.

ZLEPŠETE SI FRANCOUZŠTINU

Vyrazte na jazykový pobyt do Nice

Pokud se chcete naučit nebo zdokonalit v jakémkoliv jazyce, platí heslo: mluvit, mluvit, mluvit. Ideální způsob je jazykový kurz v cizině. Jazykové školy nabízí celou řadu programů různé délky i intenzity. Stačí si jen vybrat.

TEXT: Petra SPILKOVÁ • FOTO: dovolena.cz

Na jeden takový kurz jsem vyrazila přímo do francouzského města Nice do školy Azurlingua. Měla jsem domluvený standardní kurz o dvaceti lekcích, ubytování v jejich rezidenci a obousměrný transfer.

Hned po příletu na mě čekal Romain, zaměstnanec školy, který má na starosti transfery z letiště. Pomohl mi s kufrem a odvezl mě do rezidence, kde jsem měla zřízené ubytování.

Nice je plné kouzelných uliček...

Ukázal mi pokoj, upřesnil, kdy začíná škola a jak se tam dostanu.

Do rezidence, která normálně slouží jako koleje nebo kampus, se dalo dostat jen čipem. Pokojíky byly malé, ale útulné. Při všech aktivitách, které tu chcete zažít, se stejně do pokoje chodíte jen prospat. K ubytování patřila i kuchyňka s erárními nádobím. Někteří studenti byli ubytováni u hostitelských rodin, tam

... nádherných výhledů...

ovšem s angličtinou moc nepochodíte. Hostitelské rodiny jsou vybírány velmi přísně. Kromě ubytování se kontroluje i ochota rodiny komunikovat s hosty. Ve škole jim záleží na tom, aby student procvičoval i hovorovou francouzštinu. Můžete si vybrat, v jaké rodině budete bydlet, „v nabídce“ jsou rodiny s dětmi/bez dětí/bez zvířat, vegetariánské rodiny apod. Aktuálně mají v Nice kolem 120 rodin a všechny jsou ve vzdálenosti maximálně 30 minut pěšky od školy.

Kurz jsem měla jenom dopoledne. Když je ve škole studentů víc, tak se jim každý den střídá dopolední a odpolední výuka. Nejčastěji jsem měla hodiny s učitelem, který střídal angličtinu a francouzštinu. Jeden den jsem si ale vyzkoušela i čistě francouzskou hodinu, což už bylo docela náročné. Všichni učitelé byli hodní, vše trpělivě vysvětlovali a snažili se, abychom všemu rozuměli. Odpoledne pak probíhaly různé sportovní nebo jiné aktivity, většinou

... a pláží dostupných pěšky z města

Vchod do školy Azurlingua

v areálu školy nebo rezidence. Při aktivitách mimo areál studenty vždy doprovázel delegát.

Kromě školy jsme vyrazili také na výlety. Podívali jsme se do starého města, malebné vesničky Fraceville, Cannes i do Monaka. Jazykový pobyt jsem si maximálně užila, zlepšila jsem si francouzštinu a poznala spoustu lidí z celého světa. Díky této krásné lokalitě se pro mě pobyt stal zároveň i dovolenou. #

LEŤTE S NÁMI DO ŘECKA

Do země opředené pověstmi a mýty, s průzračným mořem, plné historických památek a přírodních krás.

Řecko leží v nejjižnější části Balkánského poloostrova a náleží k němu více než 2 000 ostrovů (227 obydlených) rozestých v Jónském a Egejském moři. Přečtěte si o zajímavostech, které vás bezesporu nalákají.

Athénská Akropolis byla vybudována v rozmezí 15.–5. století př. n. l. a po dlouhou dobu byla politickým, náboženským i kulturním centrem starověkého Řecka. Z antických památek je nejzajímavější Pantheon, ale ohromí vás i výhled na město.

Soluň – druhé největší město v Řecku odhaluje celou jeho tvář, můžete zde obdivovat mísení architektury starořímské, raně křesťanské, byzantské či osmanské.

Mnišská republika **Athos** je autonomní provincií Řecka od roku 1926, obyvatelstvo je výhradně mužského pohlaví včetně domácích zvířat. Ženy nesmí na ostrov vstoupit od roku 1060.

Slovo **Meteora** v překladu znamená „vznášející se mezi nebem a zemí“

a přesně vystihuje byzantské kláštery postavené na vrcholcích pískovcových skal v oblasti Thesálie.

Kdo by nechtěl zdolat bájný **Olymp**, sídlo řeckých bohů. Výstup na nejvyšší vrchol Mytikas (2 918 m n. m.) zabere přibližně jeden den.

Krétský národní park **Samaria**, ohraničený Bílými horami, je součástí náhorní plošiny Omalos. Známy je především svými jeskyněmi, soutěskami a kaňony s krásnou neporušenou přírodou.

Musíte ochutnat **tradiční řeckou kuchyni** v tavernách, kde budete mít možnost vychutnat si místní speciality jako tzatziki, musaku, gyros, zeleninové saláty, sýry, olivy, masa pečená nad ohněm – souvlaki, různé připravované ryby či lahodná vína. #

✈ **ATHÉNY** od 1 423 Kč, z Vídně

✈ **SOLUŇ** od 1 065 Kč, z Vídně

www.studentagency.cz

Tam i zpět, včetně všech poplatků.
Cena a podmínky jsou platné v době tisku.

NĚKDY JE NEJODVÁŽNĚJŠÍM KROKEM ŘÍCT SI O POMOC

Modrá linka je brněnská linka důvěry, která od roku 1994 pomáhá lidem v obtížných životních situacích. Mnohé se za ty roky změnilo – od linky zaměřené jen na děti se služby rozšířily na všechny věkové skupiny bez rozdílu.

Přidaly se též nové možnosti kontaktu, např. chat. Navíc od ledna 2022 funguje telefonní pomoc nonstop. Co však zůstává, je náš účel – podpořit člověka, který se cítí být v psychicky náročné životní situaci, k jejímu zvládnutí.

„Omlouvám se, že otravuji.“ „Lidé mají určitě mnohem větší problémy.“ Podobné věty slyšíme často. Ačkoli je trápí mnohdy těžké problémy, omlouvají se za to, že si říkají o pomoc. Mají pocit, že ostatní to zvládají, a oni jsou ti špatní. Přitom témata, se kterými nás lidé kontaktují – jako jsou vzťahy, samota, úzkosti a mnohá další – jsou naprosto lidská a přirozená.

Často už jen to, že lidé zavolají a svěří se, jim přinese velkou úlevu. Mnozí

klienti během toho, co nám svůj problém popisují, navíc sami přijdou na nové souvislosti či řešení. Někdy klientům stačí vyslechnutí a přijetí. Jindy společně hledáme možnosti řešení, které člověk zvládne sám, nebo doporučujeme další pomoc.

S čím k nám klienti mohou volat?

Nejjednodušší odpověď je: S čímkoliv, co je trápí. Občas klientům říkáme, že pokud cítí potřebu zavolat, tak k tomu nejspíš mají i dobrý důvod. Linka je anonymní, což dopřává větší pocit bezpečí pro svěřeni se s čímkoliv.

Máte potíže a nevíte, co dál? Přemýšlíte, jak pomoci druhému, který se trápí? Nebuďte na to sami, zavolejte na bezplatnou linku **608 902 410** nebo **731 197 477**. #

modrá
linka

www.modralinka.cz

FB: Modrá linka, z.s.

IG: Modrá linka #modralinka

Tuto stránku poskytuje STUDENT AGENCY a RegioJet neziskovým organizacím bezplatně.

*Katedrála Nejsvětější Trojice
– vyrazit rovnou do hor by
byla škoda*

*I když Munții Făgărașului
znamená Deštivé hory, opalovací
krém doma nenechávejte*

DO TRANSYLVÁNIE „NA TĚŽKO“

Rumunský Făgăraș je skalnaté, divoké pohoří, jehož hřeben je jeden z nejdelších v Evropě, v němž několik dní neklesnete pod 2000 m n. m., a navíc se přímo pod něj dostanete vlakem z České republiky. Pro skupinu studentů to znělo jako ideální místo na letní trek.

TEXT a FOTO: Otto KUČERA

Jak už to bývá, školní povinnosti a práce nám zmenšily skupinu na konečných osm lidí, naštěstí sudý počet, který je vhodný jak do stanů, tak na jídlo. Napínavé to začalo být už den před odjezdem. Nikomu se nepodařilo směnit lei, někteří zjistili, že jídlo na deset dní do svého batohu prostě nesbalí a velká objednávka s jídlem měla dorazit až v den odjezdu. V mírném stresu jsme nakonec vše vyřešili a naše výprava mohla začít.

Cesta byla dlouhá a za zmínku stojí snad jen Budapešť, kde jsme čas na přestup využili k rychlé prohlídce centra. Z Budapešti už cesta pokračovala lehátkovým vozem, a tak byla možnost se vyspat. Trošku nám to kazili rumunští celníci, kteří při pohledu na osm velkých batohů pojali podezření, že tam máme někoho dalšího. Vystoupili jsme v historickém Sibiu, našli milou kavárnu, prohlédli si malé, ale krásné centrum a dokoupili bílé pečivo. To sice rychle ztvrdlo, ale ono to nakonec nevadilo, na horách se sní vše. Rumunská

lokálka nás dovezla do Podu Olt a nás trochu zarazilo, že ve dveřích vlaku jsou zřetelné průstřezy. Když jsme se průvodčího ptali na původ, jen pokrčil rameny.

Po bezmála čtyřiceti hodinách cesty jsme pod Făgărašem. S úsměvem stoupáme vzhůru, a i přes tíhu batohů rychle docházíme k Mănăstirea Turnu Roșu. Malý klášter byl v rekonstrukci a trochu nás zklamal velikostí – na fotkách vypadal větší. Od Mănăstirea už je stoupání prudší, lepíme první puchýře a nacházíme hezký plácek na spaní. Než postavíme stany, navštívuje nás první pastevecký pes a cestou pro vodu vidíme první stádo oveček. Další dny nám to bude připadat jako samozřejmost, ale v tuto chvíli jsme nadšení. Celé kouzlo dokresluje nádherný západ slunce i příjemná večerní teplota. Ráno si uvědomujeme, že místo s výhledem do dálky nad hranicí lesa není úplně vhodné pro ranní toaletu. Naštěstí nás hezké počasí neopouští, ale cestou k další

útulně přichází na mobil varování od rumunské vlády před medvědem. To nás tolik neznepokojuje, ten den jsme se vyhoupli přes 2000 m n. m., a to není místo jejich přirozeného výskytu. Navíc v této výšce budeme ještě několik dní.

Cestou k další útulně přichází na mobil varování od rumunské vlády před medvědem.

Útulna Scara nám za celou dobu nabízí asi to nejhorší místo na spaní – je plná, voda daleko, rovná místa na stany zabraná, studený vítr. Jediné plus je Negoiu, druhá nejvyšší hora

Rumunška, která se jako skalnatá bohyně hrdě tyčí kousek od nás. Cíl našeho dalšího dne. Na vrcholu Șerbota nás čekal lezecky nejnáročnější úsek cesty – hřeben do sedla Saua Cleopatrei, který bych přirovnal k alpské ferratě. Znaveni jsme zkrátili plán a došli k Lacul Căltun. V tomto malém plesu je zakázáno koupání, ale pro potok, který z něho vytéká, takový zákaz neplatí ☺. Další den byl odpočinkový a překonali jsme jen Transfagarašskou dálnici – ta se právem řadí mezi nejmalebnější silnice světa.

Dále nás čekala Moldoveanu, nejvyšší hora Rumunška, která je se svými 2544 m n. m. šestnáctou nejvyšší horou Karpat. O poměrně zvláštní zážitek se postarali izraelští turisté.

Atmosféru na akcích nedělají jen výhledy a hezké počasí, ale především lidé, se kterými tam jsem. Vděčím jim za skvělý výlet i za pomoc při psaní článku

Místní salaše před deštěm ani větrem neuchrání, ale hezké jsou

Snažili se nám vnutit štěně, které se k nim přidalo na jedné horské chatě a jako správný patriot vystoupalo na nejvyšší horu své země. Problém byl, že Izraelcům docházela voda a štěně už bylo velmi unavené. Láhev vody byl dostatečný úplatek a nakonec slíbili, že ho donesou tam, kde se k nim přidalo. My jsme se tak mohli po řetězech vydat na hlavní vrchol Moldoveanu. Není samozřejmě lepší místo, kde vybit foták, než v momentu, kdy jsou náhradní akumulátory mimo dosah. Vrchol byl v mlze, a tak jsme rychle sklouzli do sedla k útulně. Pobyt trochu kazila trojice Rumunů, která zdolání hory bujaře slavila...

Moldoveanu nás ale nechtěla opustit a většinu dalšího dne se nám ukazovala v dáli. Batohy jsou čím dál lehčí, tělo si zvyká a denní porce kilometrů

se nám daří zvyšovat. Zdolání hory Slănina nám zvedá náladu a ještě víc první pastevecký pes, který je ochotný se s námi mazlit. Do této chvíle se k nám chovali ostražitě, občas i agresivně. Den jsme zakončili u teplého rašelinného jezírka (po pěti dnech jsme klesli pod 2000 m n. m.) a setkáním s milým Slovákem, který mapuje přechod Karpatského oblouku. Ráno pomalu opouštíme Fagaraš a míříme k dalšímu cíli – vápencovému masivu Piatra Craiului.

Druhý den nás při vaření oběda zastihla bouřka a my se rozhodujeme k poměrně špatnému kroku – zakrýt batohy pláštěnkami a vyčkat, až bouřka přejde. To jsme netušili, že déšť a krupobití bude trvat mnoho hodin a že pláštěnky naše batohy neochrání. Nakonec se rozhodujeme

dojít do nejbližší útulny. Průměrně máme jeden suchý spacák na dva lidi, suché boty jsem měl asi jen já. Noc je teplá, tak úplně nemrzíme.

Ráno se probouzíme přímo pod Piatrou, ale jen se pokocháme a vzdáváme to. Riziko odpolední bouřky na řetězech na nejvyšším bodě v okolí není přijatelné. Obešli jsme tedy masiv ze severu a v době vaření oběda jsme alespoň usušili oblečení a spacáky. Odpoledne přišla slibovaná bouřka a do městečka Zărnești už docházíme zabalení v pončech za vytrvalého deště. Když přestávalo pršet, náhle se ulicemi začala valit voda. Místní si z toho nic nedělali a vysvětlovali nám, že Piatra Craiului je skalnatá, moc vody nezadrží, kanalizace je rozbitá a drobné malé záplavy jsou běžné a škody nepůsobí.

Kousek nad městečkem je malá kempovací louka. Tam mě překvapila slečna, která se nás lámanou angličtinou ptala, jestli nemáme spacák navíc. Nejsem si jistý, jak při pohledu na naše batohy, navíc už dost polo-prázdné, dospěla k závěru, že máme cokoli navíc, ale venku bylo chladno, tak jsem se slitoval, půjčil jí spacák a přespal v pérovce. Když jsme si o pár dní později potkali, tak se přiznala, že v autě ten spacák nakonec našla. Opravdu nevím, jak je možné

První dny, kdy se nad ovesnou kaší k snídani ještě usmíváme

ztratit spacák v autě... Nás už čekaly poslední kilometry k hradu Bran.

Atmosféra a množství lidí u Dráku-lova hradu (a to ani ne pravého) je podobná našemu Karlštejnu. Nás mnohem víc potěšil obchod s potravinami a jídlo, které si nemusíme nosit na zádech. V autobuse do Baršova jsme si uvědomili, že nás trochu natáhli za lístky a jak moc by nám prospěla pořádná sprcha. Pivem Ciucas jsme oslavili zakončení naší jinak non-alcoholic akce a o zbytku večera prý nemám nic psát. Poslední den do odjezdu jsme se věnovali prohlídce historického centra, jeho podzemí, objevování pražírén kávy a zkoumání místní gastronomie. A pak už jen cesta domů. Ale shodli jsme se, že do Rumunska se rozhodně vrátíme. #

OTTO KUČERA

Amatérský fotograf a student lesnictví na ČZU v Praze a hlavně fotograf skupinky Velká a Fantastická, party studentů, kteří v minulosti jezdili s maminkami na pískoviště, dnes už jezdí o trochu dál, bez maminek a písečné pláže to většinou nezahrnuje.

IG *kucera_otto*

Chcete pracovat a zároveň bydlet na horách?

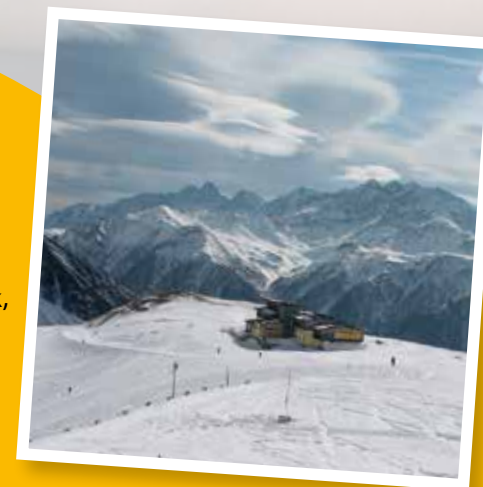
Pro naše hotely v Rakousku a Česku hledáme aktivní páry, které milují hory, přírodu, sport a chtějí žít a pracovat na horách. Splňte si svůj sen třeba v našem novém horském hotelu Wallackhaus v rakouských Alpách, který leží přímo na sjezdovce.

Máme pro vás skvělé podmínky:

- Ubytování a strava zdarma
- Skipas zdarma (Rakousko)
- Nástup dle dohody
- Zaškolíme vás
- Pracovní doba je nastavená tak, abyste měli čas na sebe, na lyžování i turistiku

Více se dozvíte zde

Očekáváme:

- Znalost jazyků, němčina výhodou pro rakouský hotel Wallackhaus
- Praxi z gastronomie nebo pohostinství výhodou
- Komunikační dovednosti
- Samostatnost
- Odolnost vůči stresu
- Ochotu případně vycestovat za hranice
- Ochotu pracovat a žít v hotelu

POUTÍ K BRANÁM ORIENTU

Více než 2000 kilometrů v nohách a jeden splněný sen – dojít pěšky do Asie. Jen s šesti kily na zádech jsem se v červnu minulého roku vydala z rodného Havířova až do tureckého Istanbulu, s návštěvou české komunity v Banátu, pro kterou jsem uspořádala sbírku.

TEXT: Nicolette HAVLOVÁ • FOTO: archiv Nicolette Havlové

*Výhled na Malou Fatru,
většinu cesty mám zatím
před sebou*

*Privítání v Eibenthalu
banátskými Čechy*

Během 104denní cesty jsem zažívala samotu v horách, potýkala se s útoky pasteveckých psů, (ne)nechala se provdat na rumunsko-srbských hranicích, připojilo se ke mně potulné štěně a mnoho dalšího. Dalekou poutí jsem se přiblížila divoké přírodě a našla cestu k vlastnímu srdci. Zpět domů jsem dojela svým oblíbeným stopem.

Psal se rok 2019 a já nevěděla, co udělat se svým životem. Byla jsem nešťastná. Nechtěla jsem existovat. Věděla jsem jen, že takhle to dál nejde a že pokud něco nezměním, tak to nedopadne dobře. Potřebovala jsem jít hluboko do sebe, a tak jsem o pár měsíců později nastoupila na sedmidenní pobyt ve tmě. Kromě mnohých věcí se mi v hlavě zrodila myšlenka, že bych měla vyrazit na pší poutí, která by mi mohla pomoci si mnohé ujasnit.

Představa daleké pouti mě provázela velmi dlouho, až nakonec vykristalizovala v sen dojít pěšky do Asie, konkrétně k branám Orientu – do Istanbulu. Touha poznávat své nitro

už nebyla tak silná, protože život je pomíjivý a stejně tak jeho problémy. Na poutí jsem se tedy rozhodla vydat spíše kvůli mému vztahu k divoké přírodě a horám, který ve mně byl budován již od útlého mládí. S definováním cíle přišla i příležitost vést trasu přes Rumunsko, kde působím jako průvodkyně, a přitom projít skrz české vesnice v Banátu. Po zjištění, že na tuto českou komunitu měla koronavirová krize nepříznivý

Loučení s domovem

dopad, jsem se rozhodla v průběhu své pouti pořádat dobročinnou sbírku. Banát se nacházel přímo v půli mé cesty, a tak jsem si za tento krok dosadila myšlenku: „První část cesty daruji druhým, druhou pak daruji sobě.“

Po půlroční přípravě po fyzické, psychické, ale i technické stránce nastal den D a já se na Den dětí 2021 chystala vydat za dobrodružstvím. Musím však se vši upřímností poznamenat, že uvnitř mě panovala nervozita a stres, což jsem se samozřejmě snažila skrývat, jak jen to šlo. Nešlo. Seděla jsem na zemi, balila jsem si poslední věci a brečela jsem. Přítel se na mě díval, co se to se mnou děje. Štvalo mě, že se mi do batohu nevejde polenta a řekla jsem, jestli si ji vezmu nebo ne. Jak absurdní! Na cestu jsem nakonec vyrazila, ale bez polenty. Začít cestu z domova bylo skvělé

rozhodnutí, člověk tím sníží své počáteční náklady, ale hlavně má šanci se rozloučit s blízkými, třeba ve velkém stylu na náměstí, v banátských krojích s harmonikou a samozřejmě i pro Banát typickou višňovkou.

Během putování do Istanbulu jsem překonala hned několik milníků. Svě dobrodružství jsem započala v rodném Havířově a vydala se na jihovýchod. Pomalu, ale jistě jsem se začala vzdalovat domovu a místům, která jsem znala ze svých výletů do přírody. Zavítala jsem k sousedům Slovákům, kteří mi poskytli výhled na ty nejkrásnější štíty hor – Vysoké Tatry. V Maďarsku mi lišky dávaly dobrou noc, a to doslova. Rumunsko mě opět a znovu nezklamalo svou nedotčenou přírodou a v rumunském Banátu jsem cestovala časem, když mě přivítali čeští krajané tradicemi z doby minulé.

Do Istanbulu jsem dorazila i s novou parťáčkou Svili

Nocleh kdesi v Rumunsku

V Srbsku jsem zažívala neutuchající pohostinnost místních. Bulharsko mi nadělilo životního parťáka v podobě čtyřnohého štěstí – štěněte (dostalo jméno Svili), které se ke mně připojilo, když jsem procházela kolem smetiště za bulharským městem Svilengrad. Turecko mi na závěr otevřelo svou náruč s vůní Orientu a ukázalo mi, že mám v sobě neutuchající touhu život skutečně prožít.

Uvědomit si a přijmout to, že některé věci netrvají věčně, je těžké, a i má pouť do Istanbulu musela dříve či později doznat svého konce. Do cíle, k chrámu Hagia Sophia, jsem dorazila dvanáctého září, tedy po 104 dnech, co jsem se na tuto po všech směrech obohacující cestu vy-

SBÍRKA PRO BANÁT

V průběhu cesty Nicolette pořádala ve spolupráci s neziskovou organizací Člověk v tísni veřejnou dobročinnou sbírku na crowdfundingové platformě Donio.cz za účelem podpory Banátu, který se potýkal s nepříznivými dopady koronavirové krize. Banát je jednou z nejautentičtějších českých komunit ve světě. Okolo roku 1823 se několik skupin Čechů vydalo na dlouhou cestu až do hraniční oblasti tehdejšího rakouského mocnářství. Tento přesun proběhl ve třech vlnách. První skupina putovala do Rumunska pěšky – a v jeho stopách se vydala i Nicolette. Vybraná částka 167 600 Kč je nyní využívána ke zvelebení šesti českých vesnic jakožto turistické oblasti, na pozvednutí životní úrovně místních a podporu jejich podnikatelské činnosti.

dala. V nohách jsem měla 2025 km a v srdci přinejmenším smíšené pocity. Štěstí, naděje, úleva, radost, smutek, avšak s jednou jistotou, že cesta životní tímto nekončí, ale právě začíná. S tímto přesvědčením jsem svou velkou životní kapitolu uzavírala. Poutí jsem se přiblížila sobě, přírodě i lidem. Sbírala jsem příběhy, ale hlavně tvořila svůj život v mozaiku, kterou je radost žít. Chci spojovat další a další střípky, a právě pouť mi ukázala, že mým domovem je cesta. Tak vyraz na tu svou. Vidíme se na cestě, poutníku. #

NICOLETTE HAVLOVÁ

Propadla dálkovým trekům, navštívila téměř 40 zemí světa, Evropu poznává autostopem. Průvodcuje v horách, vlastnoručně si přestavěla dodávku. Žila v Anglii a Austrálii, kde vystudovala marketing. Plánuje projít Jižní Ameriku a na jaře 2023 jí vyjde knížka o pěší pouti do Istanbulu. nicolettehavlova.cz

VŠECHNO, CO DĚLÁME, MÁ VLIV NA CELÝ SVĚT

Okouzující Céline Cousteau jsem poznal díky jejímu účinkování na festivalu Voda Moře Oceány. Narodila v roce 1972 a je to dcera Jeana Michela a vnučka Jacquese Yvese Cousteaua, legendárních a světově proslulých oceánologů a filmařů. Dětství prožila střídavě ve Francii a USA. Úspěšně převzala filmařskou štafetu otce a dědečka.

TEXT: Petr HORKÝ • FOTO: Çapkin VAN ALPHEN, Michael CLARK, archiv Céline Cousteau

Film *Kmeny na okraji* o životě indiánů z brazilské Amazonie se zabývá otázkou, zda tato kultura přežije, anebo vymizí

Céline o sobě říká, že je mnohostrannou sociální a ekologickou aktivistkou. Neorganizuje ale manifestace – její tvorbu najdete v muzeích, na internetu i v televizi

Jste cestovatelka. Tato oblast je obvykle ovládána muži. Jaké to bylo vyrůstat mezi tak silnými mužskými osobnostmi?

Víte, ono to nebylo nijak složité. Vyrůstala jsem v rodině, která prostě pořád cestovala. A před kamerou to vypadalo, jak celou rodinu vedou a řídí chlapi, ale například moje babička byla na palubě Calypso mnohem víc než kdokoli jiný. Moje maminka byla 13 let expediční fotografkou a trávila na cestách tři měsíce v roce. Takže v naší rodině ženy vždy hodně cestovaly, akorát to nebylo tolik vidět před kamerou.

Takže nebylo těžké prosadit se v tak silně mužském prostředí?

Určitě ne. Naopak jsem zvyklá pracovat v mužských týmech a myslím si, že přítomnost ženy vždycky něco přidá. Proto chci mít v týmu i ženy, které přidají určitou citlivost do rozhovorů, lepší vztahy s lidmi kolem, dokonce díky tomu i získáme

přístup do oblastí, kam by se muži nedostali. Například u domorodých kmenů v Amazonii mají místa, kam je mužům zakázán vstup.

Poprvé jste se podívala do Amazonie se svým dědečkem. Kolik vám bylo?

Kolem devíti let. Vzpomínám, že jsem byla řadu týdnů na palubě Calypso a proplouvali jsme Amazonií, po stranách byla všude hluboká džungle. Chytali jsme pirani, protože vědci je chtěli zkoumat. Házeli je na dno kánoe, kde pak poskakovaly a cvakaly zubama. Nebo jsme uprostřed divočiny uviděli přístřešek – jenom střecha a udusaná podlaha. Byly tam dvě děti, které si hrály opravdu jen s klacíky a kamínky a skvěle se bavily! Pamatuji si, že když jsem jako dítě hleděla na ty dva, jak si hrají a nemají žádné hračky, prostě jenom věci, co našli v lese, tak mne to tehdy silně zasáhlo. Ve světě, ve kterém žijeme, máme kolem sebe takovou spoustu

věcí a pořád si kupujeme další věci pro zábavu, další hračky.

Amazonie je pro vás osobně velmi důležitá a tyto zážitky vás nasměrovaly na celý život.

Ano, tak to je a zasáhlo mne to tehdy už jako malou. Proto se snažím motivovat, dodat odvalu kamarádům a přátelům, aby cestovali s dětmi. Nemusí to být veliké dobrodružství, exotika jako Amazonie, může to být víkend někde v kempu, týden na výletě... Jsem přesvědčena, že toto všechno jsou moc důležité zážitky, které nás formují do celého života, utvářejí, co jsme zač. Snažím se cestovat se svým synem, jak jen to jde.

Kolik mu bylo, když jste jej poprvé vzala s sebou?

Když mu byly čtyři měsíce, jeli jsme

do Jižní Koreje, Japonska a na Tchaj-wan. Byla to hlavně setkání a rozhovory, taková cesta po měsících, nejednalo se o žádné dobrodružství. Ale asi před rokem a půl, tedy když mu byly tři, jsme ho vzali na Galapágy

Chcete změnit svět, chcete abychom se my změnili... Jak nejlépe by se měl změnit svět například pro vašeho malého syna, až vyroste?

Ve velkém měřítku bychom měli změnit naše soužití. Způsob, jakým se na sebe navzájem díváme, jak budujeme vztahy. Jak dělíme lidi podle socioekonomických hledisek, podle statusu, náboženství, barvy kůže – musíme se naučit chápat, že jsme jeden lidský kmen. Musíme také změnit svůj vztah k planetě.

Cestovatelské zážitky z dětství ji formovaly k tomu, aby se ve své tvorbě věnovala vztahům uvnitř lidské společnosti a vztahům lidí k životnímu prostředí

Jak? Jaký by měl být správný vztah k naší planetě?

Všechno, co děláme, má vliv na celý svět. Každé rozhodnutí – dám si sprchu, nebo koupel? Jíme organické jídlo, anebo nezdravé věci, necháváme téct kohoutek, svítit světla, jaké oblečení nosíme... Když změníme způsob, jakým přemýšlíme o planetě, jaký k ní máme přístup, změní se i naše chování. Chování je prostě akce, ale když se změní vzájemné chápání, soužití, pak to vede ke změně jednání.

V roce 2016 jste uvedla svůj velký projekt Kmeny na okraji. Jak jste komunikovala s těmito lidmi?

Když jsem tam byla poprvé v roce 2007, mnozí z nich mluvili portugalsky a já umím španělsky. Jednou jsem s sebou také vzala antropoložku, která nám pomáhala s překladem a která uměla i jedno nářečí. Dále jsme s sebou měli několik domorodců, kteří hovořili místními jazyky, i překladatele, který hovořil portugalsky a anglicky.

Pro vás musí být velmi důležité cítit osobní kontakt s lidmi, které natáčíte. A tlumočník vždycky vytvoří nějakou bariéru. Jak jste ji prolomila?

To je velmi těžké. V roce 2010 mne pozvali, aby mi řekli své příběhy. Sami se nabídli – a to zahájilo vztah. Bez ohledu na jazyky anebo cokoli jiného, vznikla důvěra. Od roku 2013 už jsem se tam vracela. A tato opětovná zkuš-

nost už vytvořila vazbu a i když je tu hendikep v jazyce, je tu jen fakt: ona je zpátky! Ona se vrací. A taková důvěra má co do činění s mnohem hlubším lidským citěním, s vědomím, že víte, co se v tom člověku skrývá.

Ve světě, ve kterém žijeme, máme kolem sebe takovou spoustu věcí a pořád si kupujeme další pro zábavu, další hračky.

Jaké jsou vaše niterné důvody, které vedou k úsilí o to, abychom se změnili? Je to strach? Je to obava o budoucnost, anebo jednoduše motivace: Hej, pojďte něco dělat, ať je lepší svět!

Myslím, že od každého něco. Řekla bych, že víc než strach to je odpovědnost. Myslím, že každý, kdo má děti, chápe, když se podívá na stav naší planety, na stav mezilidských vztahů, že potřebujeme víc proměn, víc krachů, abychom mohli spoustu věcí vybudovat znovu. Když ne pro naši generaci, tak pro tu příští. Nechci, aby svět pro moje dítě byl horší, než je teď. A to je moje práce, můj úkol, odtud se bere energie pro to, co dělám. Toto je zdroj energie, který jsem měla ještě dřív, než se můj syn narodil, to je něco, čemu jsem vždycky věřila. A teď se to znásobilo, protože je tu někdo velmi blízký, velmi důležitý, kterého chci a musím chránit – a to je moje dítě. Myslím, že každý rodič tomuto musí rozumět.

A už tu jsou potíže, je tu kompletní krach v našich vztazích. Přidejte si moderní technologie, které v tomto mohou fungovat jako velmi důležitý nástroj, ne jako bariéra. Ale místo toho držíme mobilní telefony a žijeme ve svém malém světě, namísto toho, abychom se propojovali s lidmi kolem sebe. Všichni toužíme po pocitu sounáležitosti, patřit do nějakého společenství. Vypadá odlišně od toho, co dělají domorodé kmeny, ale je to to stejné a může se to dít přes sociální média, sportovní skupiny, když jdeme do kavárny, abychom se potkali s přáteli. Tyto momenty obnovují naše vědomí, kým jsme jako lidská stvoření. Obávám se, že v toto potřebujeme obnovit, úplně jsme ztratili naše vzájemné vztahy.

Jsem rád, že hovoříte o moderních pomůckách jako o nástro-

jích, které bychom měli využívat, nevnímat je jenom jako bariéry.

Je moderní říkat, že jen domorodci jsou ti opravdoví lidé, a my v naší civilizaci jsme ti špatní.

Myslím, že jsme něco velmi důležitého ztratili, ale nemyslím si, že to je příliš hluboko pod povrchem. Ono je prostě jenom snazší držet to skryté, protože dialog a debata jsou těžké. Je mnohem snazší ignorovat ostatní a dělat jen velmi jednoduché věci. 140 písmen na twitteru. Nebo rychlé lajknutí. Ale nic z toho dlouho nevydrží. Jakmile se ale opět propojíme s lidmi, se kterými máme něco společného, uvidíte tu proměnu! Uvidíte najednou fyzický pohyb kupředu, energii, která míří vpřed.

Ztratili jsem schopnost spolu mluvit, ptát se, otevřít se navzájem?

Ztratili jsme schopnost být zraní-

Při natáčení v Amazonii se tým dorozumíval co nejjednoduššími slovy a větami – a to člověka vrátí na úplně základní lidskou úroveň

telní, být otevření, upřímní. Máme tendence se krýt, schovávat. Je to těžké, protože náš svět nás nepodporuje v tom, abychom byli otevření, upřímní a citliví. Svět po nás chce, abychom byli úspěšní! Abychom byli silní! Abychom vypadali hrdě a vzpřímeně. A jakmile se něco nepovede, lidi se odvracejí. Protože je těžké být citlivý, být sám sebou

Mám moc rád Inuity, kteří říkají, že každý může cokoli požadovat a každý může cokoli odmítnout. Je to tak prosté a tak otevřené.

Ano. A není tu strach z odmítnutí, protože získáváte svobodu, máte prostor jednoduše být.

Jsem si jistý, že vaše hlava je plná nových plánů. Prozradte jeden.

Jeden tu je, a vlastně se jedná o pokračování Kmenů na okraji, a to je seriál na toto téma. Na něj se teď soustředí můj produkční tým ve Spojených státech. Nejde mi jen o to, co znamená slovo kmen u domorodců, ale i v moderním slova smyslu, co to je „kmen“. Další je, jak dostat příběhy Kmenů na okraji do vnitřního prostoru a využít k tomu veškeré moderní nástroje – virtuální realitu, třistašedesátistupňové obrázky, prostě všechno, aby to posloužilo k tomu, že člověk prožije

TALKSHOW A PODCAST HAUSBOT PETRA HORKÉHO

I tento rozhovor je součástí chystané knihy vybraných setkání Petra Horkého s jeho respondenty v youtube talkshow. Petr Horký vybral jedenáct rozhovorů s českými i světovými osobnostmi o přístupu k životu. Anna Hogenová, Jan Hnízdil, Václav Čilek, Miroslav Bárta, Jan Harlík anebo Robert Fulghum, Meik Wiking, Deepak Chopra, Céline Cousteau, Krzysztof Zanussi či kouč Steva Jobse John Mattone hovoří o tom, kam je dovedl vlastní život i vědecké výzkumy. Jak přistupovat k životní spokojenosti – a lze ji vůbec zkoumat? Zamyslete se a budete se i smát nad osobitými debatami nad životem.

zkušenost, zažije to všemi svými smysly, doslova vkročí do toho prostoru, kde procítí, uvědomí si něčí příběh, bude si na to moci sáhnout díky využití moderní technologie jako nástroje. Aby si lidé začali uvědomovat jeden druhého, naše vzájemné vztahy a propojení – a tím i náš vztah s planetou. Chci fyzicky vytvořit takový prostor. Ale jsem teprve na začátku, zatím to je na úrovni prvních debat a plánů. #

Plné znění a mnoho dalších zajímavých rozhovorů si můžete poslechnout na www.youtube.com/petrhorky

CELINE COUSTEAU

Vystudovala umění a psychologii. Spoupracovala anebo sama vytvořila více než 80 dokumentárních filmů. Je ambasadorkou celosvětového projektu Jane Goodall Roots and Shoot, členkou poradenských sborů The Himalayan Consensus a Marine Construction technologies a také designérkou slavného šperkařství.

ZA DOBRODRUŽSTVÍM VLAKEM I VE VLAKU

Strávit víc než 24 hodin ve vlaku, to už je pořádná dávka dobrodružství. A zábavy i únavy, samozřejmě. Můžeme mluvit o koncentrované exkurzi po českých vlcích, nádražích i nádražních restauracích, jejichž pověst je všelijaká a vyvolává pobavené úsměvy.

TEXT a FOTO: Zdeněk MEITNER

Někteří jistě tuší, o čem je řeč, ale většina lidí si spíš začne ťukat na čelo, proč by někdo jezdil dobrovolně 24 hodin ve vlaku. Vždyť je to nuda. Jistě, byla by, kdyby ve stejný den nevyrazily za podobnou avantýrou další stovky lidí lačnicích po dobrodružství. I když soutěž Křížem ČR pořádají krnovští skauti, otevřená je každému. Stylově se koná v září na Den železnice.

„Pojedem letos zase?“ pípne mi v srpnu esemeska od kamaráda. „Jasně,“ odpovídám a dodávám: „Jen si to musíme líp naplánovat, ať zas nejsme čtyřicátí.“ Což ovšem není zas tak špatné, družstev bývá přes 100.

Ne, vyhrát tedy nemusíme, protože vítězové očekávají od soboty s velkým S jiné zážitky. „Abych někde vybíhal kopec a honil se k dalšímu

Záříjová rána bývají tajuplná i na nádraží

Soutěžní přestávka před letohradskou nádražkou

vlaku, to ne. Trochu si to vychutnáme,“ říká kamarád.

Už dávno se soutěžícím nescítají pouze ujeté kilometry, ale musejí také luštit šifry, pomocí nichž odhalí tajná místa. A jejich návštěva je bodově výhodnější než sedět ve vlaku. Takže se nejen přesedá na velkých nádražích, ale také se vysedá na malých zastávkách, odkud

vede cesta na místo, kde čekají bonusové body.

Začali jsme hezky, podle plánu, ve vlaku pěkně dřímali s budíkem vedle hlavy, ale ještě před rozbřeskem stojíme. V polích někde u Senohrab. A po čase místo pokračování do Prahy couváme do Benešova. Smůla, plán se bortí, do Jeseníků už to nestihneme. Škoda, na Slezský

Výhled z Bílé věže v Hradci Králové

Výstup ke klášteru Hora Matky Boží pro tajné heslo

KRONIKA ŽELEZNIC ČESKÝCH ZEMÍ

Kniha vypráví fascinující příběh historie české železnice od koňky až po současnost a také provází čtenáře po téměř 40 nejkrásnějších tratích. Seznámí čtenáře s fascinující historií parního provozu, ale i s moderní současností, do níž vedle Českých drah vnikli i soukromí dopravci včetně žlutých vlaků RegioJet. Text doprovází 300 velkých fotografií.

Semmering jsme se těšili. Tak aspoň Zebín, tam jsme vyběhli snad s další stovkou soutěžících, v Hradci Králové jsme byli na městské věži sami a v pozdním odpoledni jsme se marně snažili najít heslo v okolí kláštera Hora Matky Boží u Králík.

Pak už nás únava přemohla a jen jsme čekali, kdy nás vlaky dovezou do Pohledu u Havlíčkova Brodu za

SOUTĚŽ o 3 knihy KRONIKA ŽELEZNIC ČESKÝCH ZEMÍ

JAK SE PŘEZDÍVALO NEJRYCHLEJŠÍ
PARNÍ LOKOMOTIVĚ ČESKOSLOVENSKÉ
VÝROBY, KTERÁ DOSÁHLA RYCHLOSTI
162 km/h?

a) Papoušek b) Šlechtična c) Albatros

Knihu získají autoři správných odpovědí, které přijdou jako 20., 50. a 70. v pořadí.

Své odpovědi se jménem, poštovní adresou a telefonním číslem pošlete na soutez-zluty@studentagency.cz do **30. 6. 2022**. Do předmětu e-mailu napište **KRONIKA**.

posledními body k zámku. Únava už dávno přemohla touhu po dalším dobrodružství, ale pár hodin v posteli na utřídění zážitků stačí.

Neznám lepší příležitost, jak poznat českou železnici i krajinu intenzivněji než při této soutěži, kvůli níž se krouť v roztodivných polohách ve vlaku stovky nadšenců, aby si oživilí zážitky z minulých ročníků a těšili se na další. #

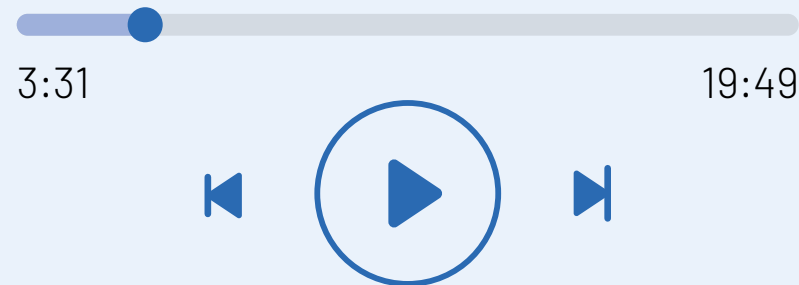
ZDENĚK MEITNER

Bývalý sportovní a nyní ekonomický redaktor působí v brněnských médiích již 18 let – poslední služební léta v redakci ČTK. Má rád hory a železnici, proto když může, cestuje do kopců raději vlakem než autem. K ekologické dopravě a přírodě se snaží vést i svoje děti, jimž věnuje skoro všechn volný čas.

Příběhy a události českých dějin v podcastu Miloše Doležala

Na cestě

Poslouchajte na:
www.aktualne.cz/podcasty

Aktuálně.cz

UKRAJINSKÉ VARENIKY

Plněné knedlíky pro Ukrajinu tak typické, že jsou dokonce považovány za její národní jídlo. Nicméně pokud vám „vareniky“, jejichž název doslova znamená „vařené“, nápadně připomínají pirohy nebo pelmeně, asi na tom něco bude...

Recept vystačí asi na 100 vareniků při použití hrnku o průměru 9 cm. Nasytí tedy 8–10 osob.

SUROVINY

Těsto

- 1 kg mouky
- 1 vejce
- 1 hrnek teplého mléka
- sůl

Náplň:

- 2 kg brambor
- 2 krabičky tvarohu
- sůl
- 3 cibule
- zakysaná smetana

POSTUP

Nejprve vypracujeme těsto. Do mísy nasypeme mouku s trochou soli, do prostřed uděláme důlek a do něj rozklepneme 1 vejce. Pomalu přiléváme teplé mléko a mícháme, až vznikne měkké těsto.

Brambory uvaříme, rozštoucháme a smícháme je s tvarohem a trochou soli. Poté oddělujeme kousky těsta, rozvalujeme je na co nejtenčí placky a sklenučkou z nich vykrajujeme kolečka. Neustále trochu posypáváme moukou, aby se těsto nelepilo. Na kolečka pokládáme vychladlou

náplň (brambory už nesmí být teplé) a okraje slepujeme tak, aby vznikaly malé půlkruhy. Takto připravené vareniky postupně vkládáme do osolené vroucí vody, pomalu mícháme a když vyplavou, necháme je ještě 2 minuty vařit. Uvařené je pokládáme do mísy. Nakonec na pánvi osmahneme cibulku a nalijeme ji na hotové vareniky. Při jídle můžeme ochutit zakysanou smetanou.

Nechte si chutnat!

Nataliye

Autorka receptu pochází z východní Ukrajiny, kde učila ukrajinštinu a literaturu. S manželem mají dvě dospělé děti. Po svém příchodu do České republiky v roce 1997 nejdříve pracovala v tkalcovně, myla černé nádobí v jídelně a nakonec uklízela. Nyní

sama pomáhá cizincům v Integrovaném centru v Hradci Králové, kde má na starosti Dámský klub a informační centrum. Dále také učí ruštinu.

Před příchodem do České republiky si paní Nataliye myslela, že díky společným slovanským kořenům se budou Češi mentalitou velmi podobat její rodině. Časem ale zjistila, že to tak úplně není. O začátcích v Česku přitom mluví s radostí: „Ráda vzpomínám na moc hodné sousedy – starší manželský pár, který nám dal kolo pro syna. Tenkrát jsme na to neměli.“ #

WWW.DARUJME.CZ/projekt/1205960

Přispějte na koordinaci pomoci migrantům z Ukrajiny: tlumočení, doprovody, psychoterapie, hledání zaměstnání i finanční podporu.

RECEPTY S PŘÍBĚHEM

Prostor pro sdílení receptů z různých koutů světa a poznávání kultur. Recepty připravují lidé, kteří v ČR našli svůj nový domov a sdílí i své příběhy o tom, jak se do Česka dostali a jak se jim v zemi žije. Na stránkách pravidelně najdete pozvánky na kurzy vaření.

foodblog.migrace.com

ČEŠI, EVROPANÉ, SVĚTOBĚŽNÍCI

Jsou lidé, kteří se bytostně cítí jako Češi (Moravané či Slezané).

Pak je skupina Světoobčanů, kteří mohou žít kdekoli, kde je wi-fi. A mezi tím jsou Evropané. Obyvatelé starého kontinentu a potomci objevitelů kontinentů nových.

Kam byste se zařadili vy?

TEXT a FOTO: *Barbora JANEČKOVÁ*

Já jsem taková Moravanka, chasa veselá, která se v Evropě cítí jako doma. Ovšem stejně jako jiní Evropané, kteří začali v polovině 15. století cestovat do neprobádaných končin, i já se ráda vydávám na daleké cesty. Renesance přinesla zájem o poznání světa a jistou otevřenost v pohledu na něj. Z tohoto pohledu cestují dodnes hlavně lidé

renesanční. A pak ti, kteří ulovili levné letenky.

Proto tak často neznáme vesnice, které leží doslova za humny, ale z exotických zemí máme tisíce fotografií. Přirozenější by bylo cestovat nejprve po své domovině, pak překročit nejbližší hranice a vydat se k sousedům. A teprve potom postupovat

Maminka a já na Tenerife – pamatovali si nás všude

dále do vozu. Nebo do letadla. Ovšem dnes to tak nefunguje. Pokud jde o dovolenou, často platí, že čím dál, tím líp. Schválně, projeli jste už naši republiku křížem krážem? A v kolika evropských zemích jste už byli déle než tři dny? A v kolika mořích jste už plavali?

Abyste tomu rozuměli, já na nikoho neukazuju prstem. Musela bych si zapíchnout ukazováček nejprve sama do sebe. Já utíkám za teplem a mořskou vodou stejně ráda jako ostatní suchozemci. Ale i v tomto ohledu skýtá Evropa spoustu příležitostí. Tolik zemí, tolik jazyků, tolik památek, tolik různorodosti a tolik vody všude na krajích kontinentu! Kdo by dokázal odolat? A vždycky najdete nějakou destinaci, kde jste ještě nebyli.

Já jsem se nedávno vydala s maminkou na jeden z Kanárských ostrovů. Zní to tak exoticky, ale pořád je to evropská půda. I když let trvá pár hodin, cestujete jen na občanku. I tak to bylo velké dobrodružství, protože mamince je skoro osmdesát a třicet let nikde cestovat nemohla. Starala se o nemocného manžela a na svůj vlastní život musela z velké části rezignovat. Ale našla odvahu a letěla se mnou. A byl to jeden z nejkrásnějších týdnů našeho života.

V každém věku můžete zažívat na cestách skutečnou radost

Pokud máte rodiče, které můžete někam vyvézt, udělejte to! Je to trochu jako cestování s dětmi, ale ta trocha starostí navíc se vám, stejně jako u dětí, mnohonásobně vrátí. Společně strávený čas, společné zážitky, znovuoživená radost z vyprávění a vzpomínání. Nezáleží na tom, kolik je vám či jim let, kam jedete nebo kolik to stojí. Ten pocit, když je maminka šťastná, je k nezaplacení. #

BARBORA JANEČKOVÁ

„Ta holka bude redaktorka,“ říkávala její babička a měla pravdu. Stala se z ní redaktorka a postupně i podnikatelka, manželka, matka, úřednice, mluvčí, marketingová specialistka či konzultantka. Nyní pracuje jako copywriterka na volné noze.

www.uzasnabara.cz

ČEŠI MAJÍ DOBRÉ SRDCE

Lidé poslali na konto sbírky SOS Ukrajina společnosti Člověk v tísni přes 1,5 miliardy korun. Člověk v tísni má na Ukrajině přes 100 vlastních zaměstnanců a desítky spolupracujících organizací, díky kterým se daří dostávat humanitární pomoc i hluboko do území, kde se válčí. Tuto pomoc do země vozí, mimo jiné, žluté vlaky RegioJet.

TEXT: Juliana HÁMOVÁ • FOTO: archiv Člověk v tísni

Člověk v tísni jako největší středoevropská humanitární organizace působí na východě Ukrajiny již od roku 2014. Až do ruské invaze v únoru letošního roku se jednalo převážně o humanitární pomoc, vzdělávání lidí a podporu místních zemědělců.

Na letošní ruskou invazi Člověk v tísni reagoval okamžitě a začal pracovat ve válkou zasažených oblastech i na hranicích Ukrajiny. Již v prvním týdnu konfliktu byl na Ukrajinu ve spolupráci s dopravcem RegioJet vypraven první vlak

Chvilé sounáležitosti před nastupováním do vlaku v polském Przemyslu

Nakládání humanitární pomoci v Praze

naplněný humanitární pomoci. Vlaky vozí na Ukrajinu trvanlivé potraviny, hygienické potřeby, jídlo pro děti, spacáky, matrace, deky a další věci, které v zasažených oblastech nejsou dostupné. Vlak s kapacitou cca 600 míst pak slouží na cestě zpět pro přepravu lidí, kteří se evakuují z válkou zmítaných oblastí. Během prvního měsíce války se na Ukrajinu podařilo dopravit devět humanitárních vlaků, každý s pomocí v hodnotě 15–20 milionů korun a další budou následovat.

I přes nejistý vývoj válečné situace pokračuje Člověk v tísni v humanitární pomoci vně i uvnitř Ukrajiny. „Člověk v tísni bude i nadále pomáhat na Ukrajině lidem v obležených městech i vnitřním uprchlíkům na západu země, stejně jako podporovat lidi prchající před válkou do Česka nebo do Moldavska,“ říká ředitel humanitární a rozvojové sekce Člověka v tísni Jan Mrkvička

Člověk v tísni je česká humanitární, rozvojová, vzdělávací a lidskoprávní organizace založená v roce 1992 sou-

Stanoviště Člověka v tísni v Przemyslu

časným ředitelem Šimonem Pánkem. Jednou z prvních aktivit Člověka v tísni byla v devadesátých letech pomoc ve válkou zasaženém Sarajevu. Za téměř 30 let existence se činnost organizace proměnila a rozšířila a momentálně působí ve více než 30 zemích světa. Zajišťuje humanitární pomoc ve světě a podporuje lidská práva. V Česku působí tam, kde chybí podpora státu a soustředí se na vyloučené lokality. Mezi aktivity Člověka v tísni v tuzemsku dále patří vzdělávání mladých, sociální práce a dokumentární festival o lidských právech Jeden svět. #

Přispějte na humanitární pomoc Ukrajině.
Děkujeme.

www.clovekvitisi.cz

IG: clovek_v_tisni / FB: clovekvitisi

TÉMA

PROSTĚ EMOTIVNÍ ČTENÍ

ROZHOVORY S LIDMI,
KTERÍ MAJÍ CO ŘÍCT

PŘEDPLATNÉ SE VYPLATÍ

čtvrtletní / 350 Kč
pololetní / 700 Kč
roční / 1399 Kč

Týdeník Téma na vás může čekat každý pátek ve schránce. S předplatným vždy ušetříte, neunikne vám žádné vydání a navíc získáte digitální verzi ZDARMA včetně kompletního archivu. Objednávejte na www.etema.cz nebo volejte na 225 555 777.

NEJLEPŠÍ BOTY NA NOZE NECÍTÍTE

Nejlepší boty na noze necítíte. Doprovází vás během všech dobrodružství, ale neurčují tempo. Jsou lehké, pružné a poskytují potřebný prostor – jako byste chodili naboso. Zároveň chrání před chladem a poraněním. Boty se mají přizpůsobit vašim nohám – nikdy naopak.

Tanuki – boty z papíru?

Tanuki je jeden z nejoblíbenějších modelů Wildling Shoes. Jsou vyrobeny z velmi speciálního materiálu: washi. Tato papírová tkanina je nejen pevná a prodyšná, ale má i mnoho dalších výhod, obzvláště pružnost a lehkost. To je skvělé zejména v létě, ale na své si přijdou také sportovci. Boty jsou prodyšné, antibakteriální a hodně rychle schnou – k vodním letním radovánkám jak dělané.

O Wildling Shoes

Wildling Shoes je německá značka minimalistických bot založená v roce

2015 izraelsko-německým párem Annou a Ranem. Ti hledali boty pro své tři děti, které byly zvyklé běhat výhradně bosy. Obuv, která by jejich dětem umožnila chodit přirozeně a nebránila vývoji chodidla, ale nenašli. Vytvořili první prototyp a založili crowdfundingovou kampaň. Dnes pro Wildling Shoes pracuje 270 zaměstnanců a rozesílá boty do celého světa.

Láska na první pohled

Od našich zákazníků se velmi často dozvídáme, že se cítí lépe již v okamžiku, kdy si Wildling Shoes poprvé obují. Rozdíl oproti běžným botám je prostě pozoruhodný. Váš oblíbený pár si můžete vybrat na www.wildling.shoes, s kódem ZLUTYALLWILD budete mít dopravu zdarma. Kód platí do konce června 2022. Pokud si nejste jistí velikostí, první vrácení je bezplatné. #

© mateja.kordic

K LÉTU PATŘÍ VODA

Moře, termály nebo jezera – jezdíme všude

Správná dovolená začíná už na cestě. Ať už se rozhodnete vyrazit k moři, do teplých bublinkových koupelí nebo k průzračnému jezeru pod horami, my vás bezpečně dopravíme tam i zpět.

TEXT: Barbora JANEČKOVÁ • FOTO: archiv regiojet.cz

Chorvatsko

Naše oblíbené vlakové spoje do Chorvatska jsou zpět a s nimi i skvělá příležitost prodloužit si dovolenou o pohodičku ve vlaku po cestě tam i zpět. S teplou kávou a servisem na palubě.

Vyberte si oblíbenou destinaci na Jadranu a jedním klikem si rezervujte jízdenku na vlak i s autobusovou

dopravou až na místo ubytování. V kupé pro čtyři osoby, ve spacím voze nebo na pohodlných sedadlech vozu Astra se zábavou na obrazovce před vámi. Nejlepší je stejně ranní probuzení s výhledem na moře.

Vlakem vás přímými spoji zaveze až do Záhřebu, Ogulinu, Rijeki a Splitu. A když pak využijete navazující autobusy, můžete si

Chorvatský Split už voní exotikou

vybírat z desítek dalších destinací podle svého gusta. Z Rijeki vyrazí autobusy směrem k Pule, na Poreč a Umag, Krk, Bašku nebo Crikvenicu, z Ogulinu na ostrov Pag nebo na Šibenik až do Trogiru. A ze Splitu se jednoduše dostanete autobusem až do Gradacu nebo Dubrovníku.

Ať už máte svou oblíbenou chorvatskou pláž kdekoliv, jste od ní vzdáleni jen pár kliknutí. Zajistíme vám ubytování se stravou dle vašeho výběru a dopravou až před apartmán. Navíc vás pojistíme a pokud by se z nějakého důvodu opět zavřely státní hranice, garantujeme vám vrácení peněz. Přepравíme i vaše kola, pokud vám pouhé povalování na pláži ke štěstí nestačí.

Švýcarsko

Nádherná příroda a perfektní služby, to je Švýcarsko. U českých cestovatelů stále oblíbenější země je i na trase autobusů RegioJet, které vás zavezou do Gallenu, Curychu, Lucernu, Luganu, Bernu, Lausanne

Švýcarsko je to pravé pro milovníky hor i železnic

Do Vídně si můžete vyjet jen na otočku

a k Ženevskému jezeru. Soutěsky, vodopády, národní parky i dechberoucí výhledy z lanovek či horské železnice, to prostě musíte zažít na vlastní kůži.

Vídeň a Budapešť

Sachr dort nebo rybí polévka? Výstavy nebo termální lázně? Památky nebo nakupování? Můžete mít všechno. Obě metropole mají něco do sebe, a navíc naše autobusy mezi nimi pravidelně pendlují. Ještě s mokřými plavkami tak můžete dorazit na letiště ve Vídni a usušit si je až na druhém konci světa. #

	CHORVATSKO od 590 Kč, z Prahy
	ŠVÝCARSKO od 899 Kč, z Prahy
	VÍDEŇ od 299 Kč, z Prahy
	BUDAPEŠŤ od 399 Kč, z Prahy

Ceny platné v době tisku

DO VARŮ ČI DO KRUMLOVA PRO SELFIE ROKU

Nejpohodlnější cesta do českých měst je na palubě našich žlutých autobusů. Nemusíte hledat parkování, po obědě si můžete dopřát pivo a na rozloučenou i kapku něčeho ostřejšího.

TEXT: Barbora JANEČKOVÁ • FOTO: archiv regiojet.cz

Zavezeme vás rovnou k branám **Českého Krumlova** – kouzelného města na břehu řeky Vltavy, jejíž zakroucené meandry daly Krumlovu původní německý název Krumme Aue – křivá louka. Věděli jste, že přídomek Český dostal Krumlov, založený ve 13. století, až v roce 1920?

Druhou českou perlou, obdivovanou návštěvníky z celého světa, jsou **Karlovy Vary**. Až projdete všechny jeho lázeňské promenády, Tržní, Mlýnskou i Sadovou, budete potřebovat rychle doplnit energii, nejlépe křupavými a ještě teplými lázeňskými oplatky. Ochutnat všech 15 minerálních pramenů najednou vám ale nedoporučujeme, zvláště pokud vás čeká zpáteční cesta domů.

Na výlety do těchto fotogenických měst si rozhodně vezměte mobil nebo fotoaparát. Takovou krásu musíte zachytit na památku. Pokud k fotkám na síti přidáte #regiojet, budeme se radovat spolu s vámi. #

ČESKÝ KRUMLOV od 119 Kč, z Prahy
KARLOVY VARY od 139 Kč, z Prahy

Ceny platné v době tisku

Z POLABÍ AŽ K POLSKÝM HRANICÍM

Začíná hlavní sezona cestování. Přinášíme pár tipů na zajímavé výlety našimi vlaky, se kterými stihnete za víkend objet celou republiku.

TEXT: Barbora JANEČKOVÁ • FOTO: archiv regiojet.cz

Tak pěknou rovinu jako v **Kolíně** hned tak neuvidíte. Můžete zde vysednout ze žlutého vlaku a nasednout do barevného řepářského vláčku, který táhne parní nebo dieslová lokomotiva po úzkorozchodné trati Polabím, kudy se dříve svázela řepa.

Ještě menší vláčky najdete o víkendech v Modelovém království železnic ve **Žďáru nad Sázavou**. Přes 70 vlakových souprav jezdí po 600 metrech kolejí se 160 výhybkami. Zvědavé povahy se mohou vydat do **Havlíčкова Brodu** hledat kostru hlásného, který zradil město a otevřel bránu vojákům z Jihlavy. Prý dodnes straší ve výklenku Staré radnice.

Pokud se vydáte s RegioJetem až na severní Moravu do **Ostravy** a Bohumína, vezměte s sebou děti. Zamilují se do Velkého světa techniky v modernizovaném areálu Dolní oblasti Vítkovic. Můžete také vyšlapat na Bolt Tower, dvacetimetrovou nástavbu bývalé vysoké pece. Z výšky uvidíte město a v dálí panorama Beskyd. #

KOLÍN od 69 Kč, z Prahy
ŽDÁR N. SÁZAVOU od 94 Kč, z Prahy
HAVLÍČKŮV BROD od 89 Kč, z Prahy
OSTRAVA od 119 Kč, z Brna

Ceny platné v době tisku

UŽ MÁTE ČASOPIS NA LÉTO?

VYBÍREJTE Z NABÍDKY
DESÍTEK TITULŮ

PŘEDPLATNÉ
JIŽ OD
3 MĚSÍCŮ

Kompletní nabídku předplatného najdete na www.jenprocasopisy.cz

KDY NÁM E-ÚŘAD VYDÁ E-OBČANKU?

Politici nám dlouho slibují, že úřady budou díky digitalizaci přívětivější, a občan si bude moci ledacos vyřídit sám online. Kdy přijde digitalizace k nám domů?

Někdy se zdá, že dřív bude metro v Brně než e-občanka, tedy možnost vyřídit si občanský průkaz online. Digitalizace státu sice už dlouho leží na papíře, ale její realizace postupuje pomalu. Přitom podle průzkumu Behavior z letošního února by si „snadné a rychlé vyřizování na úřadech“ přálo 92 % dotazovaných.

Rekonstrukce státu pracuje na tom, aby se věci pohnuly kupředu. Jako člen platformy Společně a digitálně vláde zaslala 15 konkrétních kroků, které dovedou státní správu

k efektivní digitalizaci. Stát si musí určit jasné priority, řídit digitalizaci státní správy centrálně, ne v rámci jednotlivých ministerstev, připravit legislativu pro usnadnění „digitální revoluce“ a hlavně najít a udržet si kvalitní experty. Potom už existuje naděje, že stát přestane platit předražené IT systémy, úřady začnou mezi sebou sdílet dokumenty a občané se konečně stanou uživateli pohodlných a jednoduchých služeb. Vždyť úřady mají obíhat papíry, ne lidé! Chcete vědět víc? Naskenujte QR kód. #

Ilustrace: Patrik Antczak

rekonstrukce
státu

ZAJIŠŤUJE
Frank Bold

RegioJet / STUDENT AGENCY spolufinancuje aktivitu Rekonstrukce státu. Věříme, že každý námi investovaný milion proti korupci ušetří našemu státu miliardu korun.

CESTA OD ÚČETNÍ K LETUŠCE NA KOLEJÍCH

Nikola Blahová pracuje ve společnosti Student Agency už deset let. Prvních sedm si odseděla v kanceláři jako účetní, ale pak začala o víkendech jezdit ve vlacích jako stevardka.

„Pohltilo mě to natolik, že jsem změnila obor. Chtěla jsem mít kolem sebe více lidí, a navíc žádný den ve vlaku nebyl stejný,“ vzpomíná na své životní rozhodnutí Nikola.

TEXT: Barbora JANEČKOVÁ • FOTO: archiv Nikoly Blahové

Nelitovala jsi nikdy, že jsi opustila jistou židli v kanceláři kvůli vlaku v pohybu?

Určitě ne. Spíše mě mrzí, že jsem nezačala s touto prací hned po škole. Vždycky jsem chtěla být letuška a tohle se tomu hodně blíží. Jsem taková

„Jsem tak trochu opraváři, psychologové, občas ochranka...“

letuška na kolejích. I když jsem byla na začátku spíše introvert, zapracovala jsem na sobě a dnes už nemám problém komunikovat cokoli s kýmkoli. Ta práce člověka zocelí a velmi dobře připraví pro život. Naučíte se rychle reagovat.

Jezdila jsi jako pověřený stevard na proslulých linkách do Chorvatska. Jak se liší atmosféra ve vlaku, když cestující míří k moři na dovolenou?

Především ve vlaku jede mnohem víc pasažérů, je to uvolněnější. Lidé jedou odpočívat, vykládají si s námi a chtějí si cestu užít. V rodinách cestuje i hodně dětí. Máme pro ně sladkosti, pastelky a často nám chtějí taky pomáhat, což je fajn. Když máme čas, tak se jim věnujeme a rodiče mají aspoň chvíli klidu.

Když se dá vlak na tak dalekou cestu do pohybu, už si musíte se vším poradit sami?

Ano, je to tak. Nejsme v dosahu

ničeho, depo je daleko, na palubě si musíme poradit sami. Být ve vlaku pro lidi, poskytovat jim servis, zároveň jsme tak trochu opraváři, občas psychologové, občas ochranka. Musíme obsadit hodně pozic ☺.

Po cestě určitě dochází k takzvaným nestandardním situacím. Které jsou nejtěžší?

Tak já jsem zrovna při první cestě do Chorvatska zažila výměnu lokomotiv a 12 hodin zpoždění vlaku. Musela jsem komunikovat se slovinskými i chorvatskými kolegy, řešit situaci s dispečinkem, posádkou i cestujícími. I když lidé se zpožděním počítají, železniční doprava se vždycky může z minuty na minutu zaseknout. Ale co nám cestující neodpouštějí, to

jsou technické závady. A ty my přes veškerou snahu někdy sami opravit nedokážeme.

Ovšem vaší prioritou asi není komfort cestujících, ale jejich bezpečnost?

Přesně tak. My musíme dovést lidi bezpečně do cíle cesty. Přes to nejede vlak ☺! Děláme v týmu maximum, aby všechno fungovalo zejména po lidské stránce. Protože musíme řešit třeba rvačky, černé pasažéry, náhlé zdravotní indispozice. V týmu se spoléhá jeden na druhého, jsme sehraní. Samozřejmě jsme ve spojení i se strojevedoucími, se kterým před každou cestou probíráme aktuální informace. On tomu na kolejích velí a musíme se vzájemně respektovat a důvěřovat si.

ZAŽIJ NESKUTEČNOU JÍZDU PO CELÉ EVROPĚ

HLEDÁME STEVARDY TEAMLEADERY

- | mzda až 35 000 Kč – stevard/ka
- | mzda až 50 000 Kč – teamleader/ka
- | firemní benefity | skvělý tým
- | slevy na cestování

www.regiojet.cz/kariera

U RegioJetu mohla Nikola propojit práci a vášně k cestování

V posledních týdnech jezdily vlaky RegioJet i k hranicím Ukrajiny pro válečné uprchlíky. Máš za sebou i tuto zkušenost?

Ano, jela jsem tuto trasu dvakrát. Bylo to náročné v mnoha ohledech. Jednak jsme vůbec nevěděli, kolik lidí s námi pojede. Když chystáme vlak do Chorvatska, tak víme předem, že je vyprodaný, můžeme se na to připravit. Doplnit zásoby. Připravit lůžka. Tady jsme předem nevěděli nic.

Jak cesta zpět do České republiky probíhala?

Cestovaly s námi především ženy

a děti. A také spousta zvířat, která běžně nepřepřevážujeme. Někteří lidé byli v pohodě, jiní v horším psychologickém stavu. Náš vlak byl jiný než ty, co znali, odvážel je někam do neznáma, muselo to pro ně být těžké. Kvůli jazykové bariéře jsme si moc nerozuměli, ale nakonec jsme si zase poradili. Třeba pomocí překladáče v telefonu.

Takže tě i tato zkušenost posílila?

Všichni bychom byli rádi, kdybychom něco podobného nikdy nezažili. Ale nakonec vás každá výjimečná situace, kterou zvládnete, posílí. Můžete povyrůst jako člověk. A to mě na té práci hrozně baví. #

NIKOLA BLAHOVÁ

Studovala Střední školu hotelnictví a cestovního ruchu v Brně. Po maturitě pracovala ve Student Agency jako účetní. Po sedmi letech začala jezdit ve vlacích RegioJet jako stevardka, nyní je vlakvedoucí. Ve volném čase ráda cestuje a vaří. Jejím profesním snem je stát se letuškou nebo pilotkou.

AUSFLUGSTIPPS

68 | REISEN MIT REGIOJET

FRÜHLINGSAUSFLÜGE MIT REGIOJET

Mit RegioJet können Sie sowohl tschechische Städte als auch europäische Hauptstädte erleben.

TIPS FOR A TRIP

71 | TRAVEL WITH REGIOJET

SPRING TRIPS WITH REGIOJET

With RegioJet you can explore both Czech cities and European capitals.

FRÜHLINGSAUSFLÜGE MIT REGIOJET

Das angenehme Frühlingswetter lockt direkt zum Verreisen. Dank RegioJet können Sie nicht nur Tschechien, sondern auch europäische Metropolen kennenlernen.

TEXT: Barbora JANEČKOVÁ, Alžběta NEČASOVÁ • FOTO: archiv regiojet.cz

Český Krumlov

Diese malerische Stadt in Südböhmen atmet Geschichte, sie ist in die UNESCO-Liste eingetragen und gehört zu den Topdestinationen in Tschechien. Setzen Sie sich in Prag in einen gelben Bus und entdecken Sie ihre Schönheit. Sie wird Sie mit ihren Panoramen und der mittelalterlichen Atmosphäre fesseln. Die bedeutendste Sehenswürdigkeit ist der Burg- und Schlosskomplex, der sich über der Stadt erhebt. Von den

Tarnkappenbrücke

verschiedenen Teilen des Schlosses bietet sich ein herrlicher Ausblick auf den sich hier schlängelnden Fluss Moldau und seine Umgebung. Im Schlossgarten finden Sie Ruhe, einen See, Springbrunnen und den berühmten drehbaren Zuschauerbereich des Freilufttheaters.

Im Zentrum befindet sich die gotische Kirche St. Veits, deren Turm Sie von jedem Stadtteil aus sehen. Inspirativ ist ein Besuch des Egon Schiele Art Centers, in dem Sie außer den begleitenden Ausstellungen auch Zeichnungen, Graphiken, persönliche Gegenstände oder Möbel sehen, aber auch eine Totenmaske dieses Künstlers, der auch in Český Krumlov wirkte.

RegioJet-Busse fahren dreimal täglich von Prag ab. Diese halten auch in České Budějovice, wo die berühmte Brauerei Budweiser Budvar ihren Sitz hat. Wenn Sie längere Zeit in den Städten verbringen möchten, dann nutzen Sie doch im Bus das Wi-Fi-Netz Zluty und planen Sie Ausflüge auch in die Umgebung.

Karlovy Vary

Wissen Sie, wie man zu diesem berühmten Kurort kommt? Mit gelbem Bus! Wie bewegt man sich in der Stadt? Zum Beispiel mit der Seilbahn? In Karlovy Vary bilden etwas ungewohnt einen Bestandteil des öffentlichen Verkehrs gleich zwei Seilbahnen. Noch am Ende des 19. Jahrhunderts plante die Stadt allerdings ganzes Netz von Seilbahnen in der Umgebung des gesamten Kurortes so, damit auch kränkliche Gäste auf die Gipfel schauen können, die das Kurgebiet umgeben.

Die längste Seilbahn ist Diana (453 Meter), die zum gleichnamigen Aussichtsturm führt. Die kürzere Seilbahn führt vom Theaterplatz zum Hotel Imperial. Obwohl Sie knapp über 100 Meter hat, sollten Sie die Fahrt während des Besuchs von Karlovy Vary nicht auslassen. Sie führt nämlich im Untergrund, und deshalb wird sie auch Karlsbader U-Bahn genannt.

Becher zum Trinken von heißem Mineralheilwasser

Ansicht von Karlovy Vary

Jetzt allerdings ins Zentrum des Lebens – ab auf die Kurkolonnaden! Diese gibt es in der Stadt insgesamt fünf und verbergen gleich 13 Quellen. Im Herzen der Kurzone finden Sie dann die am meisten aufgesuchte touristische Attraktion – die Quelle Vřídlo. Das Wasser mit der Temperatur 72 Grad spritzt sie bis 12 Meter hoch auf. Zur Verkostung des wohltuenden Wassers und auch als Souvenir können Sie in Ständern an jeder Ecke eine Porzellankanne kaufen.

Zum Kuraufenthalt in Karlovy Vary gehört nicht nur die Verkostung des Quellenwassers, sondern auch des örtlichen berühmten Likörs – Bechevka. Und aus welchen Kräutern wird er hergestellt? Vielleicht wird man es Ihnen im Museum von Jan Becher verraten.

Von Wien nach Budapest

Eine Fahrt nach den Spuren der ehemaligen Österreichisch-Ungarischen Monarchie bietet eine direkte Busverbindung auf der Strecke zwischen Wien und Budapest. Beide europäischen Metropolen liegen an den Ufern der Donau und bieten neben historischen Sehenswürdigkeiten auch zahlreiche kulturelle und gastronomische Erlebnisse und tolle Einkaufsmöglichkeiten.

In Wien besichtigen Sie den imposanten gotischen Stephansdom, ein wichtiges Symbol der Stadt. Probieren Sie ein Wiener Schnitzel in einem lokalen Gasthaus und nach Ihrem Spaziergang besuchen Sie auch ein Museum oder eine Galerie. Auch in Budapest gibt es eine Stephansbasilika im Stadtzentrum, die nur ein halbes Jahrtausend jünger ist. Zu den interessanten Reliquien gehört hier die Heilige Rechte Hand, ein mumifizierter Arm des Heiligen Stephanus. Wenn Sie lieber an der frischen Luft sind, steigen Sie auf den Aussicht-

Barockkirche Karlskirche in Wien

sturm. Sie werden die Stadt unter sich haben, ganz nah bei sich.

Eine bequeme Verbindung zwischen den Städten kann am Flughafen Wien beginnen oder enden, von dem aus Sie praktisch die ganze Welt mit dem Flugzeug erreichen können. Ihr Wochenendtrip in die europäischen Hauptstädte kann also in alle Richtungen gehen. Wir empfehlen Ihnen, auf dem Boden zu bleiben und Ihre Reiseplanung um Bratislava und Prag zu ergänzen. Bratislava und Prag sind ebenfalls bequem mit unseren gelben Zügen oder Bussen zu erreichen. #

REGIOJET SERVICE

- **GRATIS** WiFi – auf allen nationalen und internationalen RegioJet-Linien in der EU
- **GRATIS** Änderung oder Stornierung der Fahrkarte bis 15 Min. vor der Abfahrt
- **GRATIS** Sitzplatzreservierung
- Stewardessen / Stewards an Bord des Zuges
- Bedienung am Platz, ausgewählte Getränke **GRATIS** und Erfrischung
- **GRATIS** Bordmenü (außer Tarif Low cost)
- Unterhaltungsportal mit Filmen, Audiopodcast und Spielen – entweder am integrierten Bildschirm oder am eigenen Gerät unter der Adresse **portal.regiojet.cz** (Auf ausgewählten Bus-/Zuglinien.)
- Weitere Informationen erhalten Sie vom Stewardessen/ Stewards im Zug

SPRING TRIPS WITH REGIOJET

The pleasant spring weather just shouts out for travelling. With RegioJet you can get to know not only the Czech Republic but also the European metropolises.

TEXT: Barbora JANEČKOVÁ, Alžběta NEČASOVÁ • FOTO: archiv regiojet.cz

Český Krumlov

This picturesque town in South Bohemia just breathes history; it is a registered UNESCO site and it is one of the top destinations in the Czech Republic. Get in a yellow bus in Prague and discover its beauty. It will captivate you with its panoramas and medieval atmosphere. The most significant site is the castle and chateau complex that towers over the city. From different parts of the chateau you can enjoy magnificent views of the meandering river Vltava and its surroundings. In the castle gardens you will find peace thanks to lakes, fountains and the famous revolving auditorium of the plenary theatre.

In the centre there is the Gothic church of St. Vitus, the tower of which can be seen from every part of the town. Take an inspirational visit to the Egon Schiele Art Centre, where you can see the drawings, graphics, personal belongings, furniture and also a posthumous mask of this artist who worked in Český Krumlov.

RegioJet buses take you from Prague three times a day. They also stop in České Budějovice, the home of the well-known Budweiser Budvar brewery. If you want to spend more time in the cities, take advantage of the Yellow Wi-Fi network in the bus and plan trips to the surrounding area.

Egon Schiele House

The Baroque Castle Garden

Karlovy Vary

Do you know how to get to this famous spa? By our yellow bus! And do you know how to get around? How about the local funicular? Karlovy Vary offers two funiculars which are part of the city's public transportation system. At the end of the 19th century the city government was planning to build a network of funiculars around the spa quarters to allow even the guests of weaker health to get to the hills surrounding the spa.

Diana is the longest one with 453 metres; its top station is located at the lookout tower of the same name. The shorter one connects Theatre Square and hotel Imperial. Despite being only slightly over 100 metres long, it is a must-see during your visit. It is located in a tunnel and is therefore nicknamed "the Karlovy Vary subway".

Park Colonnade

Famous spring Vřídlo

But let's go to the heart of it all – the colonnades! There are five of them here, with 13 springs in total. The most popular tourist attraction – the Vřídlo spring – can be found in the centre of the spa zone. Its geyser can be as much as 12 metres tall, with water temperature being 72 °C. If you want to taste the healing water and have an interesting souvenir, there are stalls everywhere selling the typical porcelain drinking cups.

Your stay in the spa in Karlovy Vary would not be complete without the tasting of the famous local liqueur – Becherovka. If you want to know which herbs it is made from, ask on the Jan Becher Museum, they might tell you.

From Vienna to Budapest

A trip through the traces of former Austria-Hungary? Yes, thanks to direct buses between Vienna and Budapest. Both European jewels lie on the banks of the Danube and offer, in addition to historic landmarks, countless cultural events and gastronomic experiences, as well as amazing shopping opportunities.

While in Vienna, visit the Gothic cathedral and symbol of the city – Stephansdom. Local restaurants serve traditional schnitzel, and nearby museums and galleries are definitely worth a visit. Budapest has its own St. Stephen's Basilica. Located in the city centre, it is 500 years younger than its Austrian counterpart. On display inside is the Holy Dexter, the mummified right hand of Stephen I of Hungary. If you prefer fresh air, make your way to the top of the tower for an amazing bird's eye view of the city.

Your comfortable connection between the cities can begin or end

Budapest in spring

at Vienna airport with its flights to the whole world. Your weekend city-hopping trip can continue in any direction. We recommend staying on the ground and adding Bratislava and Prague. These two European cities are also served by our comfortable yellow trains and buses. #

REGIOJET SERVICE

- **FREE** Wi-Fi on all domestic and international RegioJet lines in the EU
- **FREE** change or cancellation of a ticket 15 minutes before departure
- **FREE** seat reservation
- A steward/ess on the train
- Seat service, **FREE** drinks and refreshments from the on-board menu (with the exception of the Low Cost tariff)
- An entertainment portal with movies, audiopodcast and games, either on the built-in seat screens or on your own device at: **portal.regiojet.com** (On selected bus/train lines.)
- The steward/ess on the train will provide you with more information

ŠŤAVNATÁ ENERGIE DO KAPSY

energit

doplňky stravy

- s obsahem vitaminů, minerálních látek a rostlinných extraktů
- přírodní aromata a skvělá ovocná chuť

Legendární
značka vitaminových
a energetických
tablet

Tradiční český výrobce vitaminových doplňků | www.vitar.cz

Jízdenky v aplikaci | Kreditová jízdenka

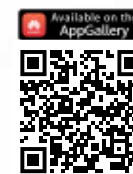

Vylepšená aplikace pro ještě větší radost z cestování

- ✓ nový design
- ✓ celkově přehlednější
- ✓ nové platební metody
- ✓ jednodušší výběr sedadla i cesty zpět

Proč využívat aplikaci?

- ✓ snadná rezervace na pár kliknutí
- ✓ všechny jízdenky na jednom místě
- ✓ nejvýhodnější ceny
- ✓ storno jízdenky 15 minut před odjezdem – u vybraných spojů

Naši appku si ZDARMA stáhněte
na www.regiojet.cz/aplikace
nebo zde

Proč mít Kreditovou jízdenku?

Ušetříte – své jízdenky máte vždy za nejvýhodnější cenu.

Rezervujete a platíte online – jízdenky si rezervujete v aplikaci či rezervačním systému a jednoduše a rychle zaplatíte z nabitého kreditu.

Jezdíte všemi žlutými linkami – jedna „Kreditovka“ platí pro všechny vlaky a autobusy RegioJet.

Kreditovka je doživotní a zdarma!

www.regiojet.cz/kreditovka

Nonstop linka autobusové a vlakové dopravy RegioJet **+420 222 222 221**

Zábavní portál ve vlacích: portal.regiojet.cz

Sledujte filmy a zprávy, bavte se při poslechu audionahrávek, čtete knihy a časopisy nebo hrejte hry. Stačí mít pouze notebook, tablet nebo mobilní telefon – a o zábavu máte postaráno. Zábavní portál najdete na palubě vlaků po připojení na naši síť „REGIOJET – ŽLUTÝ“ a zadání adresy portal.regiojet.cz.

FILMY

dětské, komedie, dokumentární, dobrodružné...

HRY

hlavně pro děti

KNIHY

detektivky, beletrie, čtení pro ženy, odborná literatura...

AUDIOPODCASTY

zábavné pořady, rozhovory

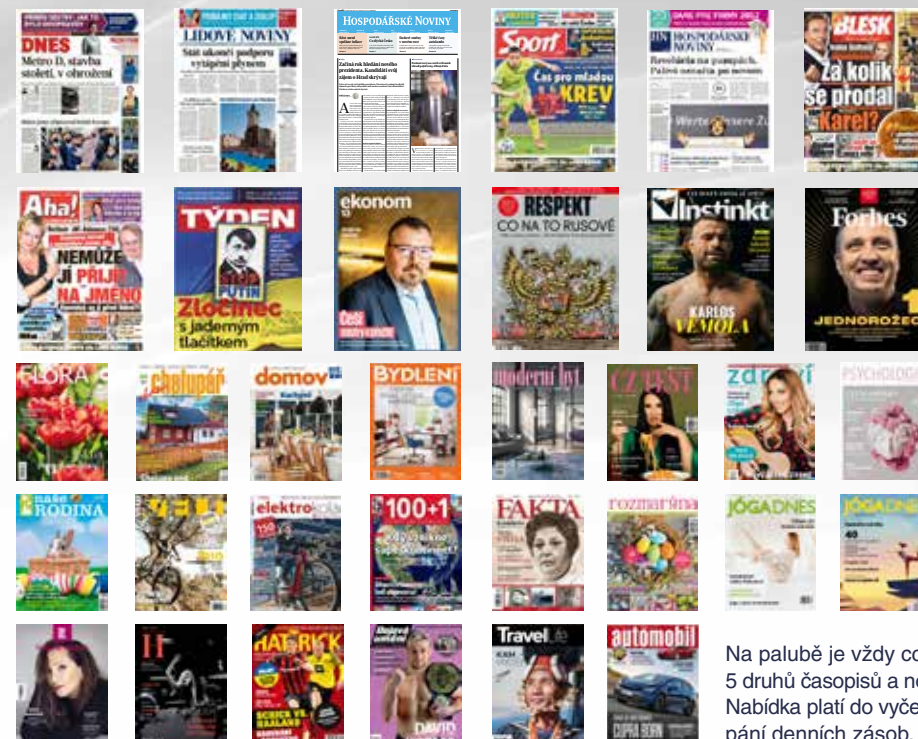

Fun & Relax – autobusy

Individuální dotykové monitory, na kterých můžete sledovat své oblíbené filmy či seriály podle nálady.

Sluchátka k zapůjčení **ZDARMA** u palubního personálu ve vybraných vlacích a autobusech

Na palubě je vždy cca 5 druhů časopisů a novin. Nabídka platí do vyčerpání denních zásob.

Komfortní lounge

V našich lounge strávíte příjemně a v pohodlí dobu před odjezdem vašeho žlutého vlaku nebo autobusu.

PRAHA Hlavní nádraží | **BRNO** Hlavní nádraží

- ✓ Wi-Fi připojení zdarma
- ✓ Káva a soda zdarma*
- ✓ Klimatizovaný interiér
- ✓ Stolky a křesílka k posezení
- ✓ Vstup pouze s jízdenkou RegioJet

* nabídka pro lounge Brno

Slevy pro cestující

HUSA NA PROVÁZKU | **30% na vstup**, www.provazek.cz

ALBATROS MEDIA | **20% v e-shopu**. Kód pro e-shop: „SA19AM“; www.albatrosmedia.cz

TECHNICKÉ MUZEUM V BRNĚ | **20% na vstup**, www.technicalmuseum.cz

CABARET DES PÉCHES | **15% na veškerá show** mimo stand up vystoupení. www.cabaretdespèches.com

SCANQUILT BYTOVÝ TEXTIL | **10% na nezlevněný bytový textil**. Kód pro e-shop i prodejny: „P1E33“; www.scanquilt.cz

MUZEUM LEGA | **25% na vstup**. Kód pro e-shop: „REGIO25“; www.muzeumlega.cz

ALBATROS MEDIA

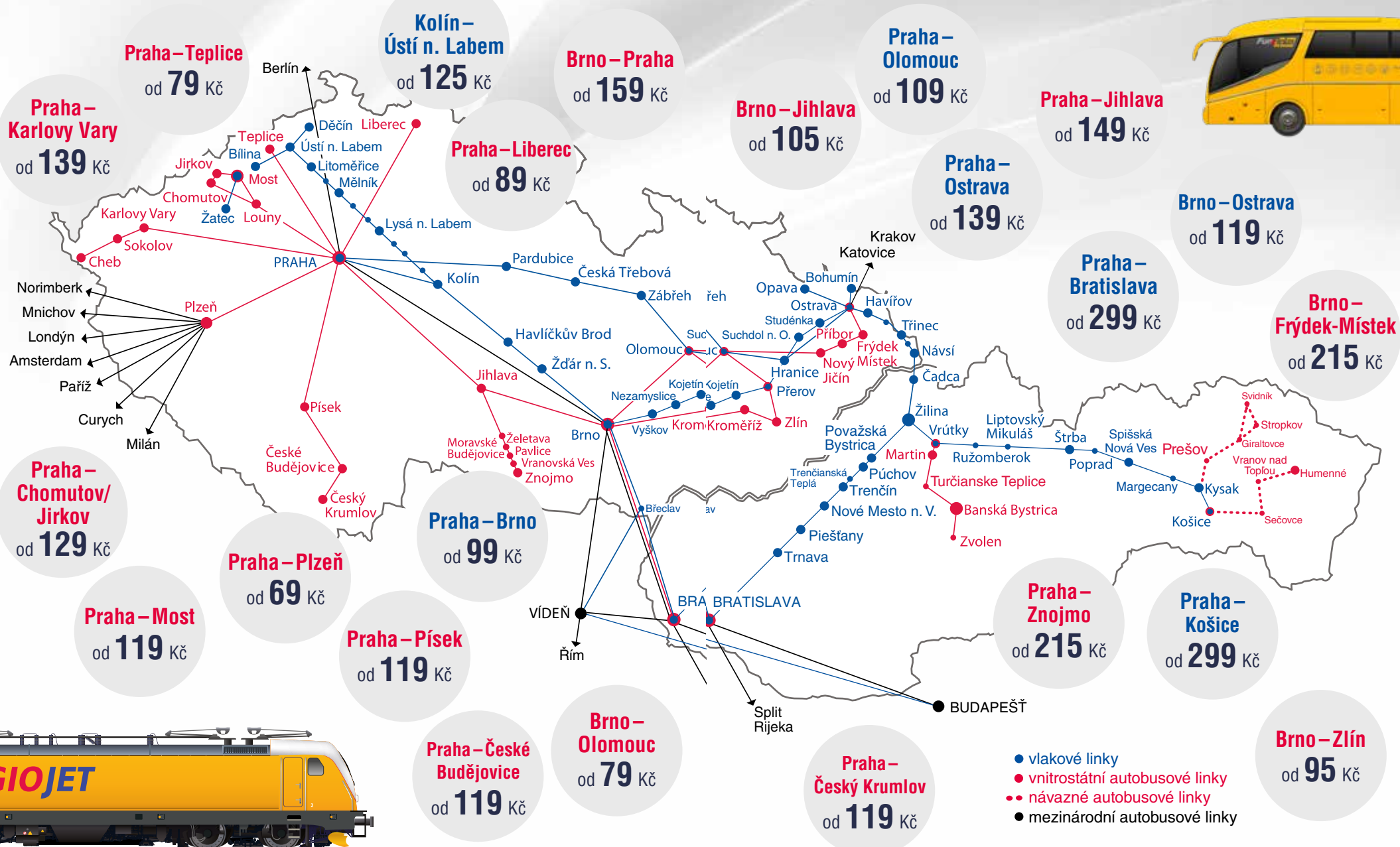
CABARET

SCAN quilt

Nejlevněji po ČR a SR

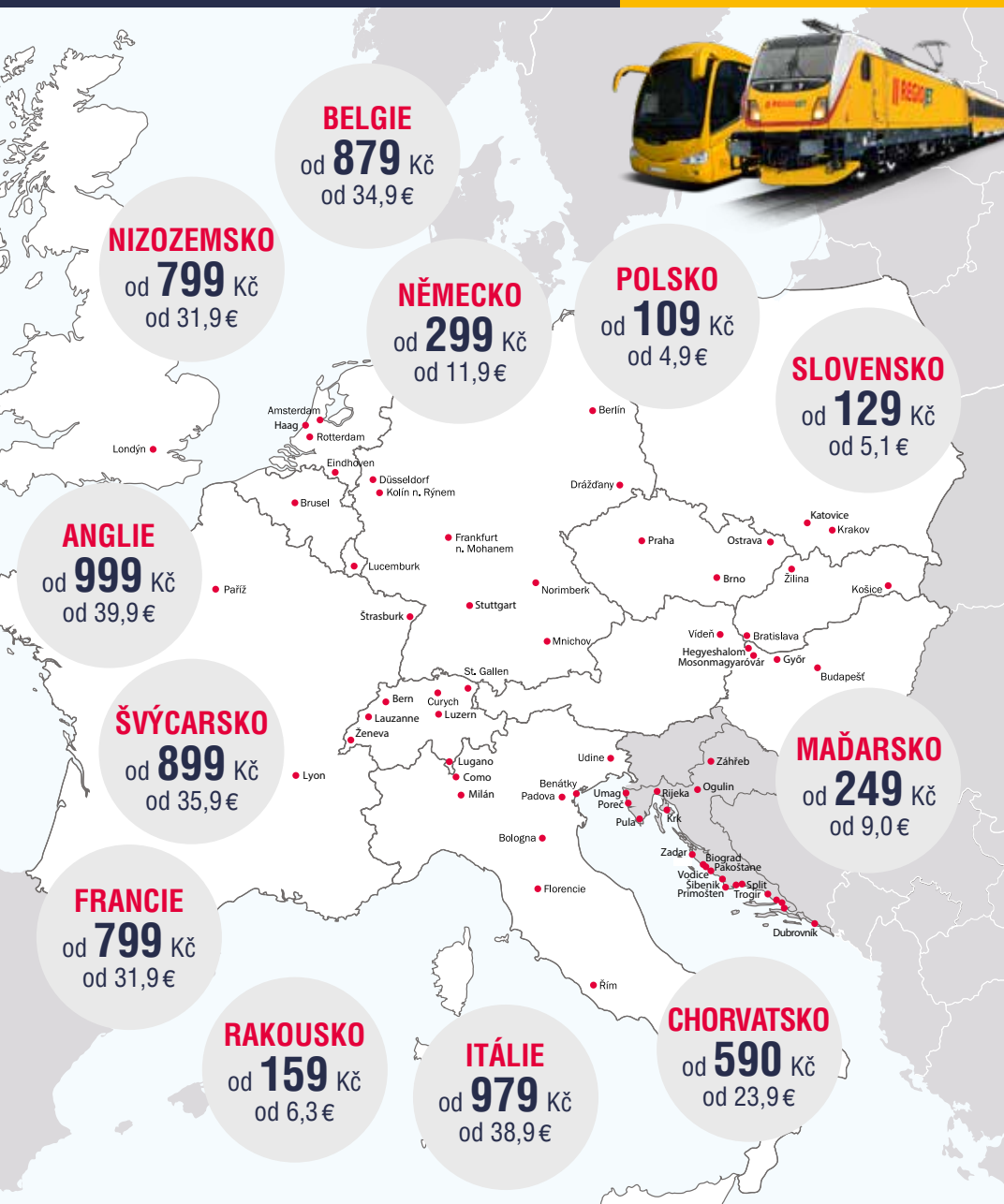
REGIOJET

Nejlevnější po Evropě

REGIOJET

REGIOJET

spouštíme linku

**Praha
–
Mnichov**

od **3.6.**

nonstop linka autobusové a vlakové dopravy RegioJet +420 222 222 221

OTEVÍRÁME
1. 6. 2022

NÁVŠTĚVNICKÉ
**CENTRUM
BERNARD**

